EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 6.10.2026
COM(2026) 780 final

2026/0307 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeisk standardisering och om upphävande av förordning (EU) nr 1025/2012

{SEC(2026) 780 final} - {SWD(2026) 785 final} - {SWD(2026) 786 final} -
{SWD(2026) 787 final}

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Standardisering är en grundpelare för den inre marknaden som möjliggör fri rörlighet för varor och tjänster och samtidigt främjar interoperabilitet, kvalitet och konsumentförtroende. Genom att ge presumtion om överensstämmelse med unionslagstiftningen bidrar harmoniserade standarder till att förenkla företagens efterlevnad, minska kostnaderna och förhindra marknadsfragmentering. Vid sidan av sin betydelse för den inre marknaden har standardisering i allt högre grad blivit ett strategiskt industripolitiskt verktyg som driver innovation, stöder införandet av ny teknik och stärker unionens konkurrenskraft och strategiska oberoende.

I Europeiska rådets slutsatser från mars 2026[1] betonades behovet av att stärka unionens konkurrenskraft, öka dess resiliens och stärka dess strategiska oberoende och ekonomiska säkerhet genom att sätta fördjupningen och integrationen av den inre marknaden i centrum för färdplanen Ett Europa, en marknad. Rådet efterlyste uttryckligen en förbättring av efterlevnaden av EU:s standarder som en prioritering med utgångspunkt i kommissionens konkurrenskraftskompass[2] och strategin för den inre marknaden[3], där förseningar i standardiseringsarbetet identifierades som ett av de tio största hindren för en fullt fungerande inre marknad. Som svar åtog sig kommissionen att se över Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012[4].

Syftet med detta förslag är att modernisera det europeiska standardiseringssystemet genom att ta itu med fyra centrala utmaningar. Stora förseningar i utarbetandet av harmoniserade standarder hindrar ett snabbt genomförande av unionslagstiftningen och försvagar unionens förmåga att inta en ledande position inom ny teknik (t.ex. AI, cybersäkerhet, grön teknik). Ett otillräckligt och ojämnt deltagande av berörda parter, särskilt små och medelstora företag, uppstartsföretag och expanderande företag, det civila samhället samt aktörer inom forskning och innovation, riskerar att leda till standarder av lägre kvalitet som inte återspeglar olika samhällsbehov och ekonomiska behov på ett tillräckligt sätt. Osäkerhet kring det europeiska standardiseringssystemets ekonomiska hållbarhet, enligt rättspraxis från Europeiska unionens domstol[5] som kräver fri tillgång till harmoniserade standarder, gör att vissa europeiska standardiseringsorganisationers intäktsmodeller inte fungerar. Unionens inflytande inom det globala standardiseringsarbetet minskar, särskilt inom strategisk teknik.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

I förordning (EU) nr 1025/2012 fastställs den rättsliga ramen för det europeiska standardiseringssystemet, vilken styr samarbetet mellan kommissionen, de europeiska standardiseringsorganisationerna, dvs. Europeiska standardiseringskommittén (CEN),

---

1 EUCO 1/26, Europeiska rådets möte (19 mars 2026) – Slutsatser.

2 COM(2025) 30 final, 29.1.2025.

3 COM(2025) 500 final, 21.5.2025.

4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

5 Dom av den 27 oktober 2016, James Elliott Construction Ltd/Irish Asphalt Ltd, C-613/14, ECLI:EU:C:2016:821; dom av den 5 mars 2024, Public.Resource.Org and Right to Know/kommissionen, C-588/21 P, ECLI:EU:C:2024:201.

kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi), samt de nationella standardiseringsorganen vid utarbetandet av standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionens lagstiftning och politik. Den förordningen är främst inriktad på tillhandahållandet av harmoniserade standarder som antagits efter en begäran från kommissionen till en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer för att stödja unionens harmoniseringslagstiftning. Harmoniserade standarder gör att företag kan visa att de uppfyller de krav i unionens harmoniseringslagstiftning som dessa harmoniserade standarder eller delar av dem avser att omfatta, vilket underlättar marknadstillträde och minskar efterlevnadskostnaderna.

Förordning (EU) nr 1025/2012 är tillämplig i samverkan med den nya lagstiftningsramen[6], en gemensam rättslig ram för 31 sektorsspecifika rättsakter om produkter för att säkerställa att produkter som stämmer överens med harmoniserade standarder kan cirkulera fritt på den inre marknaden. Med tiden har standardiseringen till stöd för unionens lagstiftning och politik utvidgats, så att den utöver produktharmonisering även omfattar digital politik (t.ex. cybersäkerhet, AI), initiativ för grön omställning (t.ex. den gröna given[7] och given för en ren industri[8]) samt sektorsspecifika strategier (t.ex. bostäder[9], bioekonomi[10]).

De viktigaste ändringarna av unionens regelverk för standardisering är följande:

- 2022 års översyn av förordning (EU) nr 1025/2012[11], genom vilken beslutsfattandet i samband med begäranden om standardisering begränsades till nationella standardiseringsorgan i EU/EES, vilket ökade EU:s självständighet vid fastställande av standarder.
- Omnibusförslag IV från 2025 om digitalisering och gemensamma specifikationer[12], i vilket det föreslogs att gemensamma specifikationer skulle införas som alternativ när harmoniserade standarder inte är tillgängliga, i syfte att öka företagens rättssäkerhet.

EU-domstolen har särskilt klargjort att harmoniserade standarder utgör en del av EU-lagstiftningen och måste vara fritt tillgängliga enligt öppenhetsprincipen och rättsstatsprincipen. Detta stämmer överens med unionens demokratiska värden, men leder till ekonomiska svårigheter för europeiska standardiseringsorganisationer, särskilt CEN och Cenelec, vars intäkter delvis beror på försäljningen av harmoniserade standarder. Etsi påverkas inte i samma utsträckning, eftersom institutet tillhandahåller sina standarder, inklusive harmoniserade standarder, utan kostnad.

Detta förslag bygger på den befintliga ramen, men är samtidigt inriktat på strukturella svagheter för att säkerställa att det europeiska standardiseringssystemet förblir ändamålsenligt i ett snabbt föränderligt tekniskt och geopolitiskt landskap.

---

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj) och Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/768(1)/oj).

7 COM(2019) 640 final, 11.12.2019.

8 COM(2025) 85 final, 26.2.2025.

9 COM(2025) 991 final, 16.12.2025.

10 COM(2025) 960 final, 27.11.2025.

11 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2480 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 1025/2012 vad gäller europeiska standardiseringsorganisationers beslut om europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter (EUT L 323, 19.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2480/oj).

12 COM(2025) 503 final och COM(2025) 504 final, 21.5.2025.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Standardisering är ett övergripande politiskt verktyg som bidrar till den inre marknadens funktion, säkerställer interoperabilitet och konsumentskydd samt främjar konkurrenskraften. Den har en avgörande roll i genomförandet av strategin för den inre marknaden och färdplanen Ett Europa, en marknad, vilka syftar till att minska marknadsfragmenteringen och förbättra efterlevnaden av unionens produktbestämmelser.

Standarder har en avgörande betydelse för den digitala sektorn: de säkerställer att olika former av digital teknik är kompatibla med varandra och ligger till grund för en fungerande digital inre marknad. De bidrar även till stordriftsfördelar, främjar forskning och innovation och ökar konkurrensen genom att hålla marknaderna öppna. Standarder understöder unionslagstiftningen inom den digitala sektorn, däribland Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/1689[13] och (EU) 2024/2847[14], för att säkerställa att ny teknik är säker, driftskompatibel och anpassad till unionens värden. Detta förslag kommer att bidra till att påskynda utarbetandet av standarder på dessa områden, stödja målen för det digitala decenniet[15] och stärka unionens digitala suveränitet.

Standardisering är även avgörande för den gröna omställningen, eftersom den möjliggör genomförandet av den europeiska gröna given och given för en ren industri genom att tillhandahålla tekniska lösningar för avkarbonisering, cirkulär ekonomi och hållbar resursförvaltning.

På internationell nivå bygger förslaget på 2022 års standardiseringsstrategi[16], som syftar till att stärka unionens inflytande i globala standardiseringsorgan och säkerställa att internationella standarder återspeglar unionens prioriteringar och värden. Detta är särskilt viktigt inom strategisk teknik, där tredjeländer som Förenta staterna och Kina aktivt utformar globala standarder för att främja sina industriella och geopolitiska intressen.

Slutligen stöder förslaget social inkludering genom att främja ett bredare deltagande av berörda parter i standardiseringsarbetet, vilket säkerställer att standarderna återspeglar behoven hos små och medelstora företag, inbegripet uppstartsföretag och expanderande företag, det civila samhället och konsumenterna, och att berörda parter inom forskning och innovation deltar.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för denna förordning är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), enligt vilken åtgärder får antas för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

---

13 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 av den 13 juni 2024 om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828 (förordning om artificiell intelligens), EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2847 av den 23 oktober 2024 om övergripande cybersäkerhetskrav för produkter med digitala element och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013 och (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2020/1828 (cyberresiliensförordningen) (EUT L, 2024/2847, 20.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2847/oj).

15 COM(2021) 118 final, 9.3.2021.

16 COM(2022) 31 final, 2.2.2022.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte omfattas av Europeiska unionens exklusiva behörighet. Medlemsstaterna kan av följande skäl inte i tillräcklig utsträckning själva uppnå målen för förslaget:

- Europeisk standardisering stöder unionens lagstiftning och politik genom att underlätta den inre marknadens funktion. Harmoniserade standarder ersätter motstridiga nationella standarder som kan skapa tekniska handelshinder. De problem som påverkar det europeiska standardiseringssystemet, däribland förseningar i utarbetandet av standarder och farhågor kring den ekonomiska hållbarheten, delas av alla medlemsstater och kräver en lösning på unionsnivå.
- Medlemsstater som agerar på egen hand kan inte hantera dessa utmaningar på ett effektivt sätt. Utan insatser från unionens sida skulle de identifierade problemen kvarstå, vilket skulle leda till fragmentering, ökade efterlevnadskostnader och minskad konkurrenskraft. Åtgärder på nationell nivå skulle vara otillräckliga för att säkerställa ett enhetligt och effektivt standardiseringssystem som främjar samma standarder i hela unionen.

Genom åtgärder på unionsnivå kommer målen med förslaget att uppnås på ett bättre sätt av följande skäl:

- Förslaget kommer att förbättra den inre marknadens funktion genom att säkerställa ett snabbt utarbetande av standarder och standardiseringsprodukter av hög kvalitet till stöd för unionens lagstiftning och politik.
- Förslaget kommer att minska företagens efterlevnadskostnader, öka handeln och stärka unionens inflytande i det internationella standardiseringsarbetet.
- Förslaget kommer att stödja viktig unionspolitik som är beroende av standarder och standardiseringsprodukter för att kunna genomföras.

Därför är förslaget förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Den föreslagna översynen följer proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen och är förenlig med vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå målen att säkerställa ett mer anpassningsbart, hållbart och internationellt inflytelserikt europeiskt standardiseringssystem. Genom förslaget införs riktade förbättringar av det europeiska standardiseringssystemets funktion för att uppnå initiativets mål utan att lägga onödiga bördor på berörda parter, så som beskrivs i konsekvensbedömningen av initiativet.

De åtgärder som införs för att göra det europeiska standardiseringssystemet mer anpassningsbart bygger på den nuvarande ramen för europeisk standardisering och syftar till att förbättra de europeiska standardiseringsorganisationernas resultat, samtidigt som möjligheten att anlita särskilt utsedda organisationer för utarbetande av standarder införs i situationer där de europeiska standardiseringsorganisationerna inte kan tillhandahålla standarder av hög kvalitet i tid.

Förslaget ökar även kraven på att europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan och utsedda organisationer för utarbetande av standarder gör den europeiska standardiseringsprocessen mer inkluderande. De ökade kraven är inriktade på nationell nivå, där hindren för deltagande i standardiseringen är som störst. Skyldigheten att ge fri och obegränsad tillgång till de standarder som det hänvisas till är nödvändig för att

uppnå initiativets mål. Genomförandet tar hänsyn till behovet av att säkerställa det europeiska standardiseringssystemets ekonomiska bärkraft.

En bättre samordning mellan de europeiska aktörerna i det internationella standardiseringsarbetet är nödvändig för att befästa unionens inflytande i den internationella standardiseringen och uppnås genom riktad samordning där både kommissionen och medlemsstaterna deltar. Möjligheten att begränsa deltagandet till aktörer från unionen eller att avvika från internationella standarder i den europeiska standardiseringsprocessen till stöd för unionens lagstiftning och politik är nödvändig för att främja unionens ekonomiska säkerhet och strategiska oberoende, och innebär en kodifiering av rådande praxis utan att undergräva principen att europeiska standarder i första hand bör anpassas till internationella standarder.

- **Val av instrument**

En förordning är det lämpligaste instrumentet för initiativet, eftersom det innebär en revidering av en befintlig förordning. Lagstiftningsinstrumentet måste vara allmänt tillämpligt, eftersom det gäller standarder och standardiseringsprodukter som ska ha en direkt verkan i hela unionen. Dessutom innehåller lagstiftningsinstrumentet skyldigheter som är direkt tillämpliga på europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan, utsedda organisationer för utarbetande av standarder, europeiska intresseorganisationer och kommissionen.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Utvärderingen av förordning (EU) nr 1025/2012[17] syftade till att bedöma dess resultat och effekter mellan 2013 och 2023, särskilt genom att bedöma huruvida de standarder som kommissionen begärde enligt den förordningen har tillhandahållits på ett effektivt, inkluderande och skyndsamt sätt. Utvärderingen gav en evidensbaserad bedömning av förordningens ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde, och resultaten låg till grund för både utarbetandet och den åtföljande konsekvensbedömningen.

Vad gäller de ursprungliga målen i förordning (EU) nr 1025/2012 konstaterades det i utvärderingen i) att standardiseringsprocessen hade blivit snabbare (från ett referensscenario på över nio år till sex år för närvarande), ii) att motstridiga nationella standarder hade dragits tillbaka till förmån för europeiska standarder och iii) att det europeiska standardiseringssystemet hade blivit mer inkluderande för samhällsaktörer och små och medelstora företag.

Vid utvärderingen hittades emellertid även viktiga brister som direkt ger upphov till de problem som tas upp i detta förslag. Utvärderingen visade att utarbetandet av harmoniserade standarder fortfarande går för långsamt, i genomsnitt sex år, och att rättsliga tidsfrister ofta hinner löpa ut. Detta stöder förslagets inriktning på att påskynda standardiseringen till stöd för unionens lagstiftning och politik för att begränsa förseningarna i tillgången till standarder, eftersom de leder till ökade efterlevnadskostnader och rättslig osäkerhet för företagen.

I utvärderingen framhölls även den bristande följsamheten i den process för utarbetande av standarder som infördes genom förordning (EU) nr 1025/2012. Beroendet av de tre europeiska standardiseringsorganisationernas standardiseringskapacitet begränsar

[17] *Evaluation of Regulation (EU) 1025/2012 on European standardisation*, SWD(2025) 170 final, 23.6.2025 (inte översatt till svenska).

möjligheterna till förenkling och påskyndande. Utvärderingen avslöjade även ett otillräckligt deltagande av små och medelstora företag och berörda parter, särskilt när det gäller framväxande teknik. I utvärderingen betonades de ekonomiska problemen för europeiska standardiseringsorganisationer när de ska tillhandahålla harmoniserade standarder utan kostnad i linje med EU-domstolens senaste rättspraxis. Dessutom konstaterades en växande fragmentering kopplad till alternativa standardiseringsvägar, däribland gemensamma specifikationer, vilket stöder förslagets mål att skapa en enhetlig ram för standarder och gemensamma specifikationer. Slutligen belyste utvärderingen unionens minskande inflytande på det internationella standardiseringsarbetet, vilket förslaget har som mål att åtgärda.

Dessa slutsatser visar att den nuvarande ramen är bristfällig när det gäller snabbhet, inkludering och global relevans, vilket motiverar den föreslagna reformen av förordning (EU) nr 1025/2012.

- **Samråd med berörda parter**

I linje med riktlinjerna för bättre lagstiftning genomförde kommissionen ett ambitiöst och inkluderande samrådsförfarande för att samla in tillförlitliga uppgifter från alla aktörer inom standardisering. En inbjudan att lämna synpunkter som löpte mellan den 23 juni 2025 och den 21 juli 2025 resulterade i totalt 198 giltiga bidrag från näringslivsorganisationer, icke-statliga organisationer, företag, myndigheter och andra intressenter, vilka till allra största delen kom från EU- och EES-länder. Det öppna offentliga samrådet om initiativet ägde rum den 24 september–17 december 2025. Totalt inkom 599 giltiga svar från 32 olika länder, huvudsakligen från näringslivsorganisationer, företag, inklusive små och medelstora företag, icke-statliga organisationer och allmänheten.

Inbjudan att lämna synpunkter och det öppna offentliga samrådet kompletterades med en riktad enkät till branschorganisationer och företag, inbegripet små och medelstora företag, för att samla in specifik återkoppling om vilka kostnader och fördelar som kan förväntas av de olika alternativen, ingående intervjuer med europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan och europeiska intresseorganisationer samt fem workshoppar med små och medelstora företag, nationella standardiseringsorgan och medlemmarna i högnivåforumet om europeisk standardisering.

Resultaten visade att det fanns olika önskemål och farhågor kring förslagets alternativ. Industrin och de små och medelstora företagen förespråkade åtgärder för att öka anpassbarheten, däribland genom användning av tekniska specifikationer för tillfällig presumtion om överensstämmelse och digitalisering av standardiseringsprocesserna. De såg potentiella fördelar med att införa större flexibilitet i erhållandet av standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionens lagstiftning och politik, till exempel genom att involvera andra organisationer för utarbetande av standarder än de europeiska standardiseringsorganisationerna, men uttryckte samtidigt oro över risken för fragmentering och minskad inkludering. Europeiska standardiseringsorganisationer och europeiska intresseorganisationer uttryckte stöd till åtgärder som skulle bevara det europeiska standardiseringssystemets nuvarande struktur, som bygger på de europeiska standardiseringsorganisationernas exklusiva rätt att tillhandahålla standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik, samtidigt som de stödde riktade förbättringar och förenklingar.

Europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan motsatte sig genomförandet av EU-domstolens rättspraxis om tillgången till standarder genom offentliggörande av standarder i *Europeiska unionens officiella tidning*, eftersom det skulle hota deras intäktsmodeller. Andra berörda parter uttryckte sitt stöd för en fri och obegränsad tillgång till standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik.

Industrin, de små och medelstora företagen, europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan betonade vikten av anpassning mellan europeisk och internationell standardisering och efterlyste riktade möjligheter för den europeiska standardiseringen att avvika från internationell standardisering på grund av risken för dubbelarbete och minskat inflytande från unionens sida. Alla intressentgrupper avvisade en översyn av det nuvarande europeiska standardiseringssystemet varigenom standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik skulle kunna begäras från vilken organisation för utarbetande av standarder som helst, med hänvisning till riskerna för systemfragmentering, minskad inkludering och finansiell instabilitet för nationella standardiseringsorgan och europeiska standardiseringsorganisationer.

Kommissionen övervägde dessa synpunkter noggrant. De berörda parterna enades om behovet av en snabbare, mer inkluderande och globalt konkurrenskraftig europeisk standardisering och uttryckte stöd till åtgärder som skulle förbättra det europeiska standardiseringssystemets funktion på ett målinriktat och fortlöpande sätt, med europeiska standardiseringsorganisationer i centrum. Kommissionen tog hänsyn till dessa synpunkter i förslaget men införde ytterligare flexibilitet i standardiseringsprocessen till stöd för unionens lagstiftning och politik, särskilt genom möjligheten att begära standarder från andra organisationer för utarbetande av standarder än de tre europeiska standardiseringsorganisationerna. Kommissionen föreslog även tydliga krav för tillgången till standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik. Kommissionen anser att dessa åtgärder är nödvändiga för att hantera de systemutmaningar som identifierats i utvärderingen, särskilt när det gäller unionens globala konkurrenskraft, rättssäkerheten i förhållande till eventuella framtida domar av EU-domstolen, behovet av större flexibilitet inom framväxande tekniska områden och behovet av ett framtidssäkert europeiskt standardiseringssystem.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har samrått med berörda parter genom en inbjudan att lämna synpunkter, öppna offentliga samråd, riktade undersökningar, ingående intervjuer, bilaterala möten och workshoppar. Som grund har kommissionen använt en utvärderingsstudie av den nuvarande förordningen (EU) nr 1025/2012[18] och en studie till stöd för konsekvensbedömningen, vilka båda utfördes av en extern uppdragstagare[19]. Kommissionen har även genomfört regelbundna samråd med högnivåforumet om europeisk standardisering.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget stöddes av en konsekvensbedömning som fick ett positivt yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll. Efter det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll ändrades konsekvensbedömningen för att införliva nämndens synpunkter, särskilt för att förbättra analysen av sambandet mellan de berörda parternas deltagande och kvaliteten på de harmoniserade standarderna, för att förtydliga definitionen av initiativets andra specifika mål och för att förbättra beskrivningen av de politiska alternativen och effektivitetsanalysen.

I konsekvensbedömningen granskades tre alternativ som huvudsakligen skiljer sig åt i graden av förändringar av det nuvarande europeiska standardiseringssystemet och i den jämvikt de skapar mellan anpassningsbarhet, ekonomisk bärkraft, inkludering och strategiskt oberoende.

---

[18] Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, Fraunhofer ISI, Intellera Consulting och Trinomics B.V, *Evaluation study of Regulation (EU) 1025/2012 on European Standardisation – Final report*.

[19] Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, Intellera Consulting och Fraunhofer ISI, *Impact Assessment supporting study accompanying the Revision of the EU Standardisation Regulation No. 1025/2012 – Final report*.

Alternativ 1 innebär att det europeiska standardiseringssystemets nuvarande struktur bibehålls och att de europeiska standardiseringsorganisationerna fortsätter att vara de enda organisationer som kan få begäranden om standardisering från kommissionen, samtidigt som systemet moderniseras genom riktade förbättringar. Dessa förbättringar skulle omfatta ett bättre utnyttjande av tekniska specifikationer som utarbetats utanför de europeiska standardiseringsorganisationerna av andra organisationer för utarbetande av standarder, vilket skulle göra det möjligt att ge presumtion om överensstämmelse med standardiseringsprodukter fram till dess att en harmoniserad standard blir tillgänglig och skapa en övergripande ram för kommissionens användning av gemensamma specifikationer. Alternativet innebär även att den strategiska planeringen av standardiseringsbehoven förbättras, att förfarandena för att begära, genomföra och bedöma standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik förenklas och förtydligas samt att tidsfrister införs i varje steg i processen. Samtidigt införs åtgärder för att stärka deltagandet, öppenheten och unionens samordning i det internationella standardiseringsarbetet. Detta alternativ är det som orsakar minst störningar, eftersom det bibehåller den nuvarande institutionella och finansiella modellen, särskilt genom att upprätthålla status quo i tillgången till standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik. Det skulle förbättra anpassbarheten, särskilt genom att minska den genomsnittliga tid som krävs för att utarbeta en harmoniserad standard med omkring ett år jämfört med referensscenariot. Alternativet ger emellertid endast en begränsad ökning av flexibiliteten när europeiska standardiseringsorganisationer inte kan tillhandahålla standarder i tid, vilket gör att de brådskande behoven i fråga om konkurrenskraft och teknisk suveränitet kanske inte tillgodoses.

Alternativ 2 bygger på alternativ 1 och behåller de europeiska standardiseringsorganisationerna som hörnstenar i det europeiska standardiseringssystemet, med tillägg av två viktiga åtgärder för att öka dess flexibilitet och anpassbarhet. För det första skulle kommissionen kunna rikta begäranden om standardisering till alternativa utsedda organisationer för utarbetande av standarder om de europeiska standardiseringsorganisationerna inte tillhandahåller eller inte uppfyller förväntningarna när det gäller kvalitet eller tidsfrister, eller om en organisation för utarbetande av standarder objektivt sett har bättre förutsättningar att ta fram de begärda standarderna. För det andra skulle de standarder som det hänvisas till i förekommande fall finnas fritt tillgängliga genom databaser som förvaltas av de europeiska standardiseringsorganisationerna och utsedda organisationer för utarbetande av standarder. Detta alternativ stärker även inkluderingen på nationell nivå, samtidigt som ett kompetenscentrum inrättas för europeisk standardisering och riktade undantag införs från principen att europeiska standarder i första hand bör anpassas till internationella standarder i strategiska eller suveränitetskänsliga frågor.

Alternativ 2 skulle förbättra anpassbarheten mer effektivt än alternativ 1, eftersom det omfattar en trovärdig reservlösning när det befintliga systemet inte kan tillhandahålla de begärda standarderna, samtidigt som det skapar starkare incitament för de europeiska standardiseringsorganisationerna att tillhandahålla standarder i tid. Dess inverkan på de genomsnittliga tiderna för tillhandahållande förväntas bli begränsad totalt sett, eftersom alternativa organisationer för utarbetande av standarder endast skulle användas i ett fåtal fall, även om fördelarna i dessa fall skulle kunna bli betydande. Alternativ 2 säkerställer även systemets ekonomiska bärkraft, även om vissa europeiska standardiseringsorganisationer måste anpassa sina affärsmodeller, samtidigt som det förbättrar rättssäkerheten och inkluderingen. Det skulle ge unionen ett större internationellt inflytande än alternativ 1, eftersom det kombinerar en starkare samordning inom unionen med större strategisk flexibilitet för att vid behov skydda unionens intressen.

Alternativ 3 skulle utgöra en grundläggande omarbetning av det europeiska standardiseringssystemet. Det skulle upphäva de europeiska standardiseringsorganisationernas exklusiva roll och ge kommissionen möjlighet att välja en lämplig organisation för utarbetande av standarder för varje begäran. Ett EU-organ för standardisering skulle inrättas för att förvalta det europeiska standardiseringssystemet centralt, och standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik skulle göras allmänt tillgängliga i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta alternativ är potentiellt mycket effektivt när det gäller anpassbarheten, eftersom det skulle göra det möjligt att välja den lämpligaste organisationen i varje enskilt fall. Denna fördel är emellertid osäker i praktiken, eftersom det ännu inte har bekräftats att alternativa organisationer för utarbetande av standarder kan tillhandahålla harmoniserade standarder som genomgående är i linje med unionens förväntningar. En ännu viktigare aspekt är att detta alternativ undergräver det europeiska standardiseringssystemets ekonomiska bärkraft genom att ta bort de viktigaste incitamenten för europeiska standardiseringsorganisationer och alternativa organisationer för utarbetande av standarder att ta fram standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik. Detta riskerar att minska de berörda aktörernas deltagande, särskilt inom näringslivet, vilket skulle kunna undergräva systemets stabilitet. Dess inverkan på det internationella inflytandet är generellt sett neutral: samtidigt som alternativet ökar den strategiska kontrollen skulle det även kunna minska anpassningen till internationella standarder och därigenom minska unionens inflytande i internationella standardiseringsorgan.

På det hela taget ansågs alternativ 2 vara det bästa alternativet. Det erbjuder det mest proportionella svaret på de problem som identifierats. Det bevarar de viktigaste styrkorna i det nuvarande europeiska standardiseringssystemet, inklusive de europeiska standardiseringsorganisationernas centrala roll, samtidigt som det inför en riktad flexibilitet i fall där systemet för närvarande är för långsamt eller inte tillräckligt anpassningsbart. Alternativet förbättrar även allmänhetens tillgång till standarder och stärker inkluderingen, utan att leda till de störningar och risker som skulle följa av en centralisering av standardiseringen enligt alternativ 3. Jämfört med alternativ 1 får unionen bättre förutsättningar att hantera brådskande tekniska, konkurrenskraftsrelaterade och strategiska utmaningar. Jämfört med alternativ 3 uppnås dessa fördelar på ett mer förutsägbart, rättsligt stabilt och ekonomiskt hållbart sätt.

Alternativ 2 förväntas ge övervägande positiva ekonomiska effekter genom att förbättra anpassbarheten i det europeiska standardiseringssystemet, samtidigt som det medför vissa anpassningskostnader och genomföranderisker för offentliga och privata aktörer. Den viktigaste direkta ekonomiska fördelen med alternativ 2 är det snabbare och mer förutsägbara utarbetandet av harmoniserade standarder. Alternativet förväntas leda till årliga administrativa kostnadsbesparingar för företagen på upp till 295 miljoner EUR per år, tack vare lägre efterlevnadskostnader till följd av en tidigare tillgång till harmoniserade standarder. Dessa vinster är särskilt relevanta i snabbrörliga sektorer som digital och ren teknik, där försenade standarder kan hämma innovation, produktutveckling och regelefterlevnad. Fri tillgång till harmoniserade standarder skapar även betydande direkta fördelar för användarna. De indirekta kostnadsbesparingarna för företagen uppskattas till omkring 30 miljoner EUR per år när betalväggarna för harmoniserade standarder tas bort. Dessa besparingar förväntas i hög grad gynna små och medelstora företag, eftersom mindre företag är känsligare för åtkomstkostnader och informationshinder.

Fördelarna medför emellertid administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för de europeiska standardiseringsorganisationerna och de nationella standardiseringsorganen. En fri och obegränsad tillgång till harmoniserade standarder skulle kunna minska de nationella standardiseringsorganens intäkter med upp till 30 miljoner EUR per år, vilket motsvarar

omkring 15 % av deras totala årsförsäljning i EU och 6 % av deras totala årliga intäkter. Ytterligare kostnader skulle även uppstå till följd av kraven på inkludering: dessa skyldigheter för nationella standardiseringsorgan uppskattas stå för omkring 1,9 miljoner EUR per år. Användningen av alternativa organisationer för utarbetande av standarder för att tillhandahålla standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik kan leda till extrakostnader för företag som behöver delta i parallella standardiseringsprocesser eller övervaka flera standardiseringskanaler, vilka uppskattas till 4,5 miljoner EUR per år. Genomförandet av alternativ 2 skulle även kräva ytterligare 7,5 heltidsekvivalenter i kompetenscentrumet för europeisk standardisering och i de avdelningar inom kommissionen som bygger sin lagstiftning och politik på denna förordning, genom intern omfördelning (5,5 heltidsekvivalenter) och ytterligare extern personal (2 heltidsekvivalenter).

Konsekvensbedömningen har inte berört de miljömässiga och sociala konsekvenserna av alternativ 2. Som ett övergripande initiativ till stöd för sektorslagstiftning om produkter och tjänster är de direkta miljömässiga och sociala konsekvenserna försumbara. Standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik kan emellertid vara ett viktigt bidrag till unionens miljömål, sociala mål eller samhällsmål, till exempel genom att förbättra tillgängligheten, säkerheten och den inkluderande karaktären hos produkter och tjänster på den inre marknaden. Dessa effekter är emellertid direkt beroende av sektorslagstiftningen och av fastställandet av väsentliga krav. Ett effektivare standardiseringssystem skulle göra det lättare att uppnå sektorslagstiftningens miljömål och sociala mål.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta initiativ svarar mot de brådskande politiska och ekonomiska prioriteringar som fastställts av Europeiska rådet, kommissionens strategi för den inre marknaden och dess standardiseringsstrategi. Det syftar till att stärka det europeiska standardiseringssystemets effektivitet, inkluderande karaktär och globala inflytande och samtidigt säkerställa dess långsiktiga finansiella bärkraft.

Förslaget kommer att medföra förenklingar och förbättrad effektivitet, främst genom en ökad tillgång till harmoniserade standarder, vilka i sig gör det lättare för företag att få tillträde till den inre marknaden. En snabbare tillgång till harmoniserade standarder kommer avsevärt att minska företagens efterlevnadskostnader och underlätta bedömningen av överensstämmelse när det gäller deras produkter och tjänster. De nya skyldigheterna för europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan när det gäller inkluderingen av det civila samhällets organisationer, aktörer inom forskning och innovation samt små och medelstora företag kommer att underlätta deras deltagande i standardiseringsprocessen, särskilt genom att minska kostnaderna för deltagandet. Databaserna över standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionens lagstiftning och politik kommer att förenkla tillgången till standarder för alla berörda parter, inte bara genom att minska användarnas kostnader genom fri tillgång, utan även genom att underlätta sökning och användning.

Förenklingen förväntas vara särskilt relevant för små och medelstora företag. I konsekvensbedömningen uppskattas att 78 % av besparingarna i samband med bedömning av överensstämmelse skulle tillfalla små och medelstora företag, vilket tyder på att en förbättrad tillgång till användbara standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik i hög grad skulle kunna främja små och medelstora företag. Förslaget innehåller även åtgärder som särskilt stöder de små och medelstora företagens deltagande i standardiseringsarbetet.

Förslaget förväntas stärka unionens konkurrenskraft på sektorsnivå. Ett snabbare utarbetande av standarder kan ge EU-företagen en pionjärfördel och hjälpa dem att förnya sig snabbare

och släppa ut produkter på marknaden i ett tidigare skede. Fri tillgång till harmoniserade standarder bidrar till en snabbare spridning av innovation, eftersom företagen kan integrera de senaste standarderna i sina produkter utan extra inköpskostnader. Ett mer utbrett deltagande av forskarsamhället och offentliga myndigheter kommer att öka standardernas relevans, stödja användningen av ny teknik, däribland i små och medelstora företag, uppstartsföretag och expanderande företag, och underlätta identifiering, validering och överföring av relevanta forsknings- och innovationsresultat till standardiseringsarbetet. Förslaget förväntas även ha en positiv inverkan på handeln, eftersom en koppling mellan ökningen av antalet harmoniserade standarder och handeln inom och utanför EU konstateras i konsekvensbedömningen. Anpassningen mellan europeiska och internationella standarder bidrar till att minska de tekniska handelshindren och ökar de europeiska företagens möjligheter att få tillträde till internationella marknader.

Förslaget främjar digitaliseringen av det europeiska standardiseringssystemet för utarbetande av standarder, deras utveckling till ”smarta standarder”, där standardernas innehåll kompletteras med ytterligare uppgifter och information för att underlätta deras användning och integrering i marknadsaktörernas affärsprocesser, samt samarbetet mellan kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna. När EU-plattformen för standarder har inrättats kommer den att ge tillgång till aktuell information om utarbetandet av begärda standarder och standardiseringsprodukter, tillhandahålla detaljerad information om det europeiska standardiseringssystemets resultat och om genomförandet av denna förordning, samt främja en digital standardiseringsstrategi till stöd för unionens lagstiftning och politik.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget får inga konsekvenser för stadgan om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Utan att det påverkar resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 beräknas förslaget kräva driftsanslag som står i proportion till den nuvarande budgeten för standardiseringsverksamhet inom programmet för den inre marknaden[20]. All verksamhet, särskilt all ny verksamhet som förslaget ger upphov till, skulle kunna finansieras genom motsvarande budget inom programmet för den inre marknaden och tullen[21], inbegripet genom eventuell omfördelning. Den preliminära uppskattningen är 183 miljoner EUR under programperioden 2028–2034, i löpande priser, baserat på de årliga standardiseringsutgifterna inom programmet för den inre marknaden på 23,7 miljoner EUR 2027. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 är fortfarande beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet.

Förslaget kan leda till att standardiseringsanslagen inom programmet för den inre marknaden och tullen måste omfördelas. En fri och obegränsad tillgång till standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik kan äventyra den ekonomiska hållbarheten hos vissa nationella standardiseringsorgan, som i olika grad är beroende av sin försäljning, och i sin tur den nuvarande verksamheten inom CEN och Cenelec. En fri och obegränsad tillgång till

[20] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/690 av den 28 april 2021 om inrättande av ett program för den inre marknaden, konkurrenskraft för företag, inklusive små och medelstora företag, området för växter, djur, livsmedel och foder och europeisk statistik (programmet för den inre marknaden) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 99/2013, (EU) nr 1287/2013, (EU) nr 254/2014 och (EU) nr 652/2014 (EUT L 153, 3.5.2021, s. 1).

[21] COM(2025) 590 final, 16.7.2025.

sådana standarder innebär en omläggning av den ekonomiska bördan av processen för utarbetande av standarder från användarna, genom deras inköp av standarder, till de europeiska standardiseringsorganisationerna och de nationella standardiseringsorganen genom deras minskade intäkter. Denna ytterligare ekonomiska börda för europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan skulle kunna minska deras förmåga att utarbeta standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionens lagstiftning och politik och att tillgodose begäranden om standardisering från kommissionen.

De ekonomiska konsekvenserna för de nationella standardiseringsorganen skulle kunna mildras om de tar fram nya tjänster för användarna, baserat på upphovsrätten till de standarder som de utvecklar, till exempel smarta standarder. Ett riktat stöd från unionens budget kan emellertid vara nödvändigt för att säkerställa den ekonomiska hållbarheten hos nationella standardiseringsorgan, särskilt de nationella standardiseringsorgan som drabbas mest ekonomiskt av en fri tillgång till standarder. Kommissionen får, med förbehåll för relevanta bestämmelser i programmet för den inre marknaden och tullen och beslut under programplaneringen, bevilja detta stöd genom att öka administrationsbidragen till europeiska standardiseringsorganisationer, vilka sedan omfördelar bidraget till relevanta nationella standardiseringsorgan. Denna ökning av administrationsbidragen skulle finansieras genom omfördelningar inom programmet för den inre marknaden och tullen.

Förslaget innehåller bestämmelser om inrättandet av ett kompetenscentrum för europeisk standardisering för att underlätta genomförandet. I förslaget föreskrivs även en förstärkning av nätverket av sakkunniga från kommissionen, relevanta EU-byråer och medlemsstater som arbetar med att begära, utarbeta och bedöma standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik. Kompetenscentrumet skulle ta hand om de nya uppgifter för kommissionen som följer av förslaget, särskilt när det gäller begäranden till utsedda organisationer för utarbetande av standarder och en förbättrad samordning av EU-aktörer inom internationell standardisering. Det skulle även förbättra samordningen av det interna nätverket av standardiseringsexperter inom kommissionens avdelningar. Kompetenscentrumet skulle kräva sammanlagt 20 heltidsekvivalenter med en central stöd- och samordningsfunktion. De ytterligare resurser som krävs för att genomföra förslaget skulle täckas genom interna omfördelningar inom generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag (1,5 heltidsekvivalenter), interna omfördelningar i de avdelningar inom kommissionen som använder standardiseringsförordningen som stöd för sin lagstiftning och politik (4 heltidsekvivalenter) och ytterligare 2 externa heltidsekvivalenter, som skulle kunna finansieras inom ramen för den administrativa delen av programmet för den inre marknaden och tullen.

De beräknade effekterna och personalstyrkan för 2028 och därefter är vägledande och påverkar inte resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034. Mer information finns i den finansierings- och digitaliseringsöversikt för rättsakt som åtföljer detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionens förbättrade övervakning av genomförandet av denna förordning är en viktig aspekt av förslaget. Kommissionen kommer att övervaka förbättringarna av det europeiska standardiseringssystemets resultat och anpassbarhet genom att fastställa nyckelprestationsindikatorer för snabbhet, aktualitet, kvalitet och flexibilitet, vilka den

regelbundet kommer att övervaka med bidrag från europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder.

Unionens övergripande inflytande i det internationella standardiseringsarbetet kommer att övervakas genom unionens deltagande i internationella standardiseringsorganisationer och dess förmåga att säkerställa strategiskt oberoende och faktiskt inflytande i internationella standardiseringsorganisationer. Övervakningen kommer att bygga på de uppgifter som ska rapporteras av de europeiska standardiseringsorganisationerna och den utsedda organisationen för utarbetande av standarder genom EU-plattformen för standarder samt de årsrapporter som ska lämnas in av europeiska standardiseringsorganisationer och europeiska intresseorganisationer.

Enligt förslaget ska kommissionen dessutom lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning fem år efter dess ikraftträdande, och vart femte år därefter, samt en utvärdering av förslaget fem år efter att det har börjat tillämpas.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I kapitel I beskrivs förordningens allmänna bestämmelser, närmare bestämt dess innehåll och definitioner. I kapitlet anges att förordningen innehåller regler för i) begärande av, utarbetande av och hänvisning till standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionens lagstiftning och politik, ii) det europeiska standardiseringssystemets funktion genom samarbete mellan berörda aktörer, iii) deltagandet av europeiska intressenter i standardiseringsarbetet och iv) möjligheten att anta gemensamma specifikationer som alternativ till harmoniserade standarder om det europeiska standardiseringssystemet inte kan tillhandahålla standarder eller standardiseringsprodukter av hög kvalitet i tid. Det omfattar även en omarbetning av de definitioner som krävs för syftena med denna förordning, särskilt att termen ”harmoniserad standard” bör användas för standarder som utarbetats efter en begäran om standardisering från kommissionen som har offentliggjorts genom en hänvisning i *Europeiska unionens officiella tidning* och som ger en presumtion om överensstämmelse med de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att tillgodose. I kapitlet talas det mer allmänt om standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till, vilket omfattar alla standarder och standardiseringsprodukter som begärts av kommissionen och till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

I kapitel II fastställs de principer för europeisk standardisering som gäller för utarbetandet av alla standarder och standardiseringsprodukter som kommissionen begär till stöd för unionens lagstiftning och politik, antingen från europeiska standardiseringsorganisationer eller från utsedda organisationer för utarbetande av standarder. I kapitlet fastställs att utarbetandet av sådana standarder och standardiseringsprodukter ska vara transparent och att de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till ska vara fritt tillgängliga. Kapitlet behandlar även digitaliseringen av det europeiska standardiseringssystemet, målen för unionens finansiering av det europeiska standardiseringssystemet, särskilt för att främja dess ekonomiska hållbarhet, samt revideringen av den strategiska planeringen av standardiseringsbehoven till stöd för unionens lagstiftning och politik genom unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering.

Kapitel III rör de standarder och standardiseringsprodukter som begärs från de europeiska standardiseringsorganisationerna.

I avsnitt I fastställs den särskilda funktion som europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan har i det europeiska standardiseringssystemet. I avsnittet fastställs principen om europeiskt beslutsfattande i dessa organisationer för standarder och

standardiseringsprodukter som begärs av kommissionen och möjligheten att ändra förteckningen över europeiska standardiseringsorganisationer genom en delegerad akt. Avsnittet behandlar även samarbetet mellan kommissionen och europeiska standardiseringsorganisationer på grundval av nyckelprestationsindikatorer som regelbundet ska bedömas av kommissionen. Slutligen stärks de regler om insyn i arbetsprogram och standarder och standardiseringsprodukter som antagits av europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan.

Avsnitt II handlar om hur inkluderande standardiseringsprocessen är i de europeiska standardiseringsorganisationerna och de nationella standardiseringsorganen. Det krav som fastställs är att processen på lämpligt sätt ska representera relevanta intressenter, närmare bestämt små och medelstora företag, konsumentorganisationer, miljö- och arbetstagarintressenter, berörda aktörer inom forskning och innovation samt myndigheter. I avsnittet presenteras även de europeiska intresseorganisationerna, vilka väljs ut av kommissionen på grundval av en öppen och icke-diskriminerande process för att företräda såväl små och medelstora företag som arbetstagarintressen, miljöintressen och konsumentrelaterade intressen i den europeiska standardiseringsprocessen.

I avsnitt III fastställs kommissionens skyldighet att samråda med europeiska standardiseringsorganisationer innan en begäran om standardisering antas. Dessutom anges de villkor som kommissionen får ta med i begäran om standardisering samt de olika förfarandesteg och tidsfrister som gäller för antagande av begäran om standardisering. I detta avsnitt fastställs även kraven för de europeiska standardiseringsorganisationernas genomförande av begäranden om standardisering och förfarandet för den bedömning varigenom kommissionen bedömer huruvida hänvisningen till en standard eller standardiseringsprodukt som en europeisk standardiseringsorganisation har utarbetat till följd av en standardiseringsbegäran bör offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

I kapitel IV fastställs ramen för begäran om standarder och standardiseringsprodukter från utsedda organisationer för utarbetande av standarder. Detta omfattar förfarandet och kraven för att utse organisationer för utarbetande av standarder till vilka kommissionen får rikta en begäran om standardisering. Dessutom fastställs förfarandet för att begära och bedöma standarder och standardiseringsprodukter från utsedda organisationer för utarbetande av standarder och deras genomförande av begäran, i likhet med förfarandet för europeiska standardiseringsorganisationer. I kapitlet anges att kommissionen ska bedöma samstämmigheten mellan standarder och standardiseringsprodukter från utsedda organisationer för utarbetande av standarder och de befintliga standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till. Skälen och förfarandet för kommissionens antagande av gemensamma specifikationer fastställs också. Genom kapitlet inrättas en mekanism för underrättelser om skyddsåtgärder för att varna om, och vid behov dra tillbaka, gemensamma specifikationer eller hänvisningen till en standard eller standardiseringsprodukt som inte uppfyller de berörda kraven.

I kapitel V förklaras vikten av internationell standardisering och främjandet av europeisk samordning för att öka unionens inflytande i internationella standardiseringsorgan. I kapitlet fastställs principen att europeiska standarder i första hand bör anpassas till internationella standarder, medan europeiska standardiseringsorganisationer bör samordna sin verksamhet med internationella standardiseringsorgan, samt möjliga undantag från principen för att stödja unionens strategiska oberoende. Kapitlet innehåller även krav på att europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska informera kommissionen om samarbetsavtal med andra organisationer för utarbetande av standarder som kan påverka deras standardiseringsverksamhet när det gäller utarbetandet av begärda standarder och standardiseringsprodukter.

Genom kapitel VI inrättas kompetenscentrumet för europeisk standardisering, och regler fastställs för genomförandet av denna förordning, inbegripet utvärdering, övervakning, översyn, utövande av delegeringsbefogenheter och kommitténs uppgift.

I kapitel VII fastställs förordningens gemensamma slutbestämmelser och bestämmelserna om ikraftträdande och tillämpning, samtidigt som förordning (EU) nr 1025/2012 och artikel 48 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988[22] upphävs.

[22] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

2026/0307 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeisk standardisering och om upphävande av förordning (EU) nr 1025/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Europeisk standardisering bidrar i hög grad till unionens konkurrenskraft: standarder underlättar utbytet av varor och tjänster, främjar interoperabilitet, bidrar till kvalitet och konsumenternas förtroende samt stöder teknisk utveckling och spridningen av marknadsinnovationer. Genom att fastställa tekniska specifikationer eller kvalitetsspecifikationer som nuvarande eller framtida produkter, tjänster, processer, system eller enheter kan uppfylla, på grundval av samförstånd mellan marknadsaktörer och intressenter, gynnar standarder både företag och konsumenter. Standarder är också en viktig byggsten i innovationsprocessen eftersom de gör det möjligt för forsknings- och innovationsresultat att spridas och omvandlas till marknadsfärdiga lösningar. Standardisering kan ge fördelen att vara först på marknaden i internationella tekniska kapplöpningar genom att underlätta införandet av ny teknik och ge industriella ekosystem en konkurrensfördel.

(2) Europeisk standardisering spelar en grundläggande roll för den inre marknadens funktion genom att tillhandahålla gemensamma tekniska lösningar som minskar transaktionskostnader och främjar stordriftsfördelar och effektiv konkurrens. Utarbetandet av standarder och standardiseringsprodukter gör det möjligt för ekonomiska aktörer att släppa ut produkter och tjänster på marknaden på grundval av transparenta och förutsägbara tekniska ramar, vilket ökar säkerheten och värdet för konsumenterna. I synnerhet har standarder stått i centrum för harmoniseringen av den inre marknaden enligt den nya lagstiftningsramen[2]. Genom Europaparlamentets och

[1] EUT C , , s. .

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj) och Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/768(1)/oj) och

rådets förordning (EU) nr 1025/2012[3] inrättades dessutom den rättsliga ramen för europeisk standardisering som föreskriver samarbete mellan unionen och de tre europeiska standardiseringsorganisationer som förtecknas i bilaga I till den förordningen, nämligen Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi).

(3) Europeisk standardisering är avgörande för att uppnå unionens industripolitiska mål, inbegripet den gröna omställningen, den digitala omställningen, industrins resiliens och beredskap samt ekonomisk säkerhet. Europeisk standardisering stöder genomförandet av unionens lagstiftning och politik på områden som utfasning av fossila bränslen, cirkularitet, cybersäkerhet, artificiell intelligens, kritisk teknik och hållbar resursanvändning genom att ge verkan åt politiska mål genom tekniska krav och provningsmetoder som tillämpas konsekvent på hela den inre marknaden.

(4) Europeisk standardisering bidrar också till unionens globala konkurrenskraft och strategiska oberoende genom att stödja tillträdet till internationella marknader och genom att göra det möjligt för unionen att lyfta fram sina regleringsmässiga och industriella intressen i globala standardiseringsprocesser, särskilt när de inrättas i samordning med internationella standardiseringsorgan, nämligen Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC) och Internationella teleunionen (ITU), samt med erkända organisationer för utarbetande av standarder och globala standardiseringspartnerskap inom deras behörighetsområde. Standarder och standardiseringsprodukter kan omfatta olika frågor, såsom tekniska egenskaper hos produkter, tjänster, processer, system eller enheter, särskilt i fall där kompatibilitet och interoperabilitet är avgörande.

(5) Standarder och standardiseringsprodukter som begärs i enlighet med denna förordning kan stödja unionens lagstiftning och politik på flera sätt. De kan begäras i syfte att ge verkan åt väsentliga krav som fastställs i unionens harmoniseringslagstiftning enligt den nya lagstiftningsramen och ge presumtion om överensstämmelse för produkter och tjänster som utformats i enlighet med sådana standarder när en hänvisning till dem har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Sådana harmoniserade standarder förenklar tillhandahållandet av produkter och tjänster på den inre marknaden och minskar företagens kostnader för efterlevnad och bedömning av överensstämmelse, särskilt för små och medelstora företag, uppstartsföretag och expanderande företag. De kan också fastställa metoder och kriterier för provning, mätning eller beräkning, såsom för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781[4] eller för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3110[5], där

---

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

det anges att det är obligatoriskt att följa en sådan standard, eller mer allmänt genom att omvandla rättsliga krav till tekniska specifikationer, såsom för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797[6] eller den föreslagna förordningen om offentliga kontrakt och koncessioner[7]. I sådana fall fastställer unionslagstiftningen inte bara det rättsliga värdet av de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna, utan kan också fastställa hur hänvisningar till dem bör offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, vilket inbegriper hänvisningar i en genomförandeakt eller en delegerad akt. Dessutom kan standarder och standardiseringsprodukter begäras för att stödja genomförandet av unionens industripolitiska initiativ, som byggstenar i konkurrenskraftiga industriella ekosystem. Denna förordning gör det således möjligt att föreskriva standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till, dvs. standarder och standardiseringsprodukter som utarbetas, revideras eller ändras som svar på en begäran om standardisering och till vilka en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. De standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till är antingen harmoniserade standarder, harmoniserade standardiseringsprodukter eller standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionens lagstiftning och politik.

(6) Den ram som föreskrivs i förordning (EU) nr 1025/2012 gör det inte möjligt för det europeiska standardiseringssystemet att hålla jämna steg med de snabba tekniska förändringarna och den växande globala konkurrensen. Det förekommer förseningar i tillgången till harmoniserade standarder, otillräckligt deltagande av berörda parter och minskande inflytande från unionens intressenter i internationell standardisering. Dessutom är den nuvarande ramen inte längre anpassad till det ökande antalet delar av unionens lagstiftning och politik som bygger på standarder, däribland digital teknik, cybersäkerhet, artificiell intelligens, ren teknik och strategiska värdekedjor. Dessutom är den inte lämplig för att möta nya utmaningar, bland annat konvergensen mellan produkter och tjänster, användningen av andra standardiseringsprodukter än standarder och den ökande betydelsen av andra organisationer för utarbetande av standarder än de europeiska standardiseringsorganisationerna inom vissa specialiserade sektorer. Mot bakgrund av rättspraxis från Europeiska unionens domstol[8] behöver dessutom kraven för allmänhetens tillgång till harmoniserade standarder uppdateras.

(7) Den rättsliga ramen bör anpassas för att återspegla denna utveckling samtidigt som man upprätthåller ett livskraftigt europeiskt standardiseringssystem som är lämpligt för att hantera de nya utmaningarna på standardiseringsområdet. Genom Europeiska rådets slutsatser av den 19 mars 2026[9] antogs färdplanen ”Ett Europa, en marknad” för att fördjupa integrationen av den inre marknaden, och översynen av förordning (EU) nr 1025/2012 fastställdes som en prioritering. Detta följer på kommissionens konkurrenskraftskompass från januari 2025[10] och strategin för den inre marknaden

---

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3110 av den 27 november 2024 om fastställande av harmoniserade regler för saluföring av byggprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 305/2011 (EUT L, 2024/3110, 18.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3110/oj).

6 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/797 av den 11 maj 2016 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (EUT L 138, 26.5.2016, s. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/797/oj).

7 COM(2026) 590 final, 9.9.2026.

8 Domstolens dom av den 27 oktober 2016, James Elliott Construction Ltd/Irish Asphalt Ltd., C-613/14, EU:C:2016:821, och av den 5 mars 2024, Public.Resource.Org och Right to Know/kommissionen m.fl., C-588/21 P, EU:C:2024:201.

9 EUCO 1/26 – Europeiska rådets möte (19 mars 2026) – Slutsatser.

10 COM(2025) 30 final, 29.1.2025.

från april 2025[11], där den långsamma och oförutsägbara standardiseringsprocessen till stöd för unionens lagstiftning och politik identifierades som ett av de största hindren för den inre marknaden. Det är därför nödvändigt att förbättra det europeiska standardiseringssystemets reaktionsförmåga och dess förmåga att tillhandahålla standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik på ett snabbt, lägligt, inkluderande och transparent sätt, samtidigt som standardiseringens särdrag som ett frivilligt och marknadsdrivet verktyg bevaras. Det är också nödvändigt att säkerställa dess långsiktiga bärkraft och förmåga att tillhandahålla tillgängliga standarder. Det europeiska standardiseringssystemet bör också bevara sitt internationella inflytande för att främja unionens internationella konkurrenskraft.

(8) Denna förordning bör därför fastställa regler för begäran om, utarbetande av och hänvisning till standarder och standardiseringsprodukter för att stödja genomförandet av unionens lagstiftning och politik. Eftersom gemensamma specifikationer har samma mål som harmoniserade standarder bör denna förordning tillhandahålla en enhetlig ram för gemensamma specifikationer i hela unionslagstiftningen. Denna förordning bör dock inte påverka tillämpningen av andra tillämpliga sektorsspecifika regler som fastställs i unionslagstiftningen, inbegripet om gemensamma specifikationer och sektorsspecifika förfaranden för att fastställa standarder eller tekniska specifikationer. Dessutom kan en unionsrättsakt hänvisa direkt till en standard eller standardiseringsprodukt som inte har begärts i enlighet med denna förordning och som tillhandahåller en sådan standard eller standardiseringsprodukt med rättslig verkan, i den mån den uppfyller de krav som fastställs i rättspraxis från Europeiska unionens domstol[12].

(9) Den rättsliga ram som inrättas genom denna förordning bör tillämpas med respekt för den fördelning av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna som fastställs i fördragen. I synnerhet bör inte kommissionen, genom att begära en standard eller standardiseringsprodukt, påverka rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal eller rätten att vidta stridsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis som respekterar unionsrätten. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör också avstå från att utföra standardiseringsverksamhet som kan påverka sådana rättigheter. De omfattas också av konkurrenslagstiftningen i den mån de kan betraktas som företag eller företagssammanslutningar i den mening som avses i artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

(10) Standarder och standardiseringsprodukter som begärs av kommissionen bör vara förenliga med Världshandelsorganisationens principer på standardiseringsområdet, såsom öppenhet, transparens och samförstånd samt opartiskhet, oberoende från särintressen och samstämmighet. Samförstånd innebär att försöka ta hänsyn till alla berörda parters synpunkter, men kräver inte enhällighet. Processen för utarbetande av begärda standarder och standardiseringsprodukter bör också garantera en hög grad av delaktighet genom att involvera alla relevanta berörda parter, inbegripet små och medelstora företag, företrädare för det civila samhället, särskilt de som företräder miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen, inbegripet kvinnorättsorganisationer, jämställdhetsorgan och organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, berörda parter inom forskning och innovation samt myndigheter. Ett sådant deltagande främjar en hög grad av marknadsanvändning samt en hög

[11] COM(2025) 500 final, 21.5.2025.

[12] Se dom av den 21 april 2026, Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit m.fl./Stichting Rookpreventie Jeugd, C-155/24, EU:C:2026:327.

kvalitet på standarder och standardiseringsprodukter som återspeglar samhällets och marknadens behov. Med tanke på den viktiga roll som de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till spelar för att stödja genomförandet av unionens lagstiftning och politik, bör de vara marknadsdrivna, så att vederbörlig hänsyn tas till behoven hos ekonomiska aktörer och berörda parter som direkt eller indirekt påverkas av sådana standarder, och återspegla allmänintresset och målen i den unionslagstiftning och politik som de stöder, såsom konkurrenskraft, innovation, hållbarhet, hälsa och skydd, säkerhet och ekonomisk säkerhet. Standarder och standardiseringsprodukter bör vara teknikneutrala och möjliggöra rättvis konkurrens mellan produkter, tjänster eller ekonomiska aktörer. Standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till bör också bidra till att främja unionens värden och grundläggande rättigheter, särskilt tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och jämställdhet. För att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå och bidra till jämlikhet mellan alla konsumenter bör de i förekommande fall ta hänsyn till risker som uppstår till följd av produkter och tjänster som kan påverka konsumenterna på olika sätt på grund av kön och genus, i enlighet med kommissionens jämställdhetsstrategi för 2026–2030[13].

(11) Begärda standarder och standardiseringsprodukter bör utarbetas och antas i enlighet med principerna om transparens och ansvarsskyldighet. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör därför på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla berörda parter som deltar i deras tekniska organ vid utarbetandet av varje begärd standard och standardiseringsprodukt, inbegripet organisationer, sammanslutningar, arbetsgivare, grupper och egenföretagare som agerar för egen räkning eller för andra organisationers räkning, samt de intressen som de företräder. I synnerhet bör europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder säkerställa att de faktiska intressena hos berörda parter som företräds genom relationer mellan kund och mellanhand, t.ex. genom konsulter eller avtalsförbindelser, ingår i den förteckning över berörda parter som offentliggörs på deras webbplats.

(12) Standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till ger tekniskt uttryck för rättsliga krav och kan ha rättslig verkan. För att säkerställa rättssäkerhet, faktisk efterlevnad och lika tillgång till information som är nödvändig för att följa unionsrätten är det viktigt att sådana dokument görs tillgängliga för fysiska och juridiska personer inom unionen kostnadsfritt, på ett allmänt, effektivt och icke-diskriminerande sätt genom ett läsbart, sökbart, utskriftsvänligt och elektroniskt tillgängligt format. Ekonomiska aktörer från tredjeländer som har ett legitimt intresse skulle också ha tillgång till standarderna genom sitt behöriga ombud. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör därför säkerställa att sådan tillgång tillhandahålls utan hinder, såsom obligatorisk förhandsidentifiering eller prenumeration, och förblir tillgänglig efter det att hänvisningen har dragits tillbaka. En sådan tillgång bör vara i linje med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102[14]. Tillgång till de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till och som begärs enligt denna förordning kan begränsas till de delar av standarderna och standardiseringsprodukterna

[13] COM(2026) 113 final, 5.3.2026.

[14] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2102/oj).

som är nödvändiga för att uppfylla kraven i den relevanta unionslagstiftning som de stöder, förutsatt att dessa delar utgör ett fristående dokument som innehåller all nödvändig information. Samma tillgång bör beviljas till standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till enligt förordning (EU) nr 1025/2012. Tillgång enligt denna förordning bör beviljas utan att det påverkar de eventuella upphovsrätter som de europeiska standardiseringsorganisationerna och de utsedda organisationerna för utarbetande av standarder kan hävda att de har till de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder kan genomföra lämpliga åtgärder för förvaltning av digitala rättigheter mot bakgrund av den tekniska utvecklingen, särskilt inom artificiell intelligens, som kan underlätta massextraktion eller återanvändning av innehåll som ingår i de standarder eller standardiseringsprodukter som det hänvisas till.

(13) Den pågående digitaliseringen av standardiseringsprocesserna är en möjlighet för det europeiska standardiseringssystemet att både öka sin reaktionsförmåga genom att påskynda standardiseringsprocessen med hjälp av onlineverktyg för utarbetande av standarder och främja delaktighet genom att minska kostnaderna för att delta i standardiseringsprocessen, särskilt för små och medelstora företag, uppstartsföretag och expanderande företag, berörda parter i det civila samhället och berörda parter inom forskning och innovation. Digitaliseringen har också potential att höja kvaliteten på standarder och standardiseringsprodukter och öka marknadsaktörernas användning av dem. Så kallade smarta standarder, där innehållet i standarderna kompletteras med ytterligare data och information för att underlätta deras användning och integrering i marknadsaktörernas affärsprocesser, har stor potential att främja unionens konkurrenskraft. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör uppmuntras att utarbeta sådana smarta standarder och bör säkerställa teknisk och semantisk interoperabilitet mellan de maskinläsbara formaten för begärda standarder och standardiseringsprodukter och tillhörande metadata, för att underlätta deras användning av marknadsoperatörer som kan behöva förlita sig på flera standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till från olika europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder.

(14) För att främja det europeiska standardiseringssystemets resultat och ansvarsskyldighet bör kommissionen skapa en onlineplattform (*EU:s plattform för standarder*) för att offentliggöra aktuell information om begärda standarder och standardiseringsprodukter, särskilt när det gäller status avseende deras utarbetande och hänvisning, och om gemensamma specifikationer. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör samarbeta med kommissionen för att säkerställa att informationen på EU:s plattform för standarder är korrekt och uppdaterad för att underlätta offentlig granskning av det europeiska standardiseringssystemet. EU:s plattform för standarder bör vara interoperabel med unionens relevanta informationssystem och portaler och bör ta hänsyn till relevanta interoperabilitetslösningar som utvecklats eller rekommenderas enligt förordning (EU) 2024/903[15].

(15) Fri och obegränsad tillgång till de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till från europeiska standardiseringsorganisationer riskerar att påverka

[15] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/903 av den 13 mars 2024 om åtgärder för en hög nivå av interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen (förordningen om ett interoperabelt Europa) (EUT L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

intäkterna för de nationella standardiseringsorgan som för närvarande säljer dessa dokument. Medan nationella standardiseringsorgan och europeiska standardiseringsorganisationer utvecklar alternativa inkomstkällor, särskilt baserade på nya tjänster kopplade till smarta standarder, kan medlemsstaterna och unionen stödja finansieringen av övergången till nya affärsmodeller för att stärka det europeiska standardiseringssystemets långsiktiga ekonomiska bärkraft. Dessutom kan unionen finansiera deltagandet av europeiska intresseorganisationer som utsetts enligt denna förordning, vilket är avgörande för en inkluderande standardiseringsprocess och bidrar till att balansera offentliga och privata intressen. Finansieringsmöjligheter inom den fleråriga budgetramen 2028–2034, bland annat genom programmet för den inre marknaden och tullen[16], Europeiska konkurrenskraftsfonden[17] och Horisont Europa-programmet 2028–2034[18] och i enlighet med de mål och villkor som anges i dessa program, kan bidra till att stödja den europeiska standardiseringsverksamheten, inbegripet att öka det europeiska standardiseringssystemets reaktionsförmåga, främja dess globala relevans, förbättra användbarheten och interoperabiliteten hos standarder och standardiseringsprodukter och mer allmänt främja utarbetandet av standarder och standardiseringsprodukter som bidrar till unionens mål. I dessa syften bör denna förordning klargöra att europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan, utsedda organisationer för utarbetande av standarder och europeiska intresseorganisationer kan få finansiering inom ramen för relevanta unionsprogram, inbegripet som potentiella utsedda stödmottagare i enlighet med de villkor som anges i dessa program.

(16) Det europeiska standardiseringssystemets reaktionsförmåga, särskilt dess förmåga att tillhandahålla standarder och standardiseringsprodukter i tid för att underlätta marknadsoperatörernas efterlevnad av unionslagstiftningen, är beroende av noggrann planering av framtida standardiseringsbehov. Unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering bör bidra till att förbättra sådan strategisk planering och samordning inom det europeiska standardiseringssystemet och bör bidra till att inleda standardiseringsarbetet så snart ett behov har identifierats. Arbetsprogrammet bör också komplettera unionens forsknings- och innovationspolitik och industristrategi genom att identifiera prioriterade områden för standardförberedande arbete, även innan ett specifikt standardiseringsbehov har identifierats. Den kan kompletteras med andra verktyg som gör det möjligt att tidigt identifiera standardiseringsbehov eller standardförberedande arbete till stöd för unionens lagstiftning och politik, såsom den europeiska löpande planen för IKT-standardisering.

(17) Det europeiska standardiseringssystemet organiseras främst av och för berörda parter inom de tre europeiska standardiseringsorganisationerna CEN, Cenelec och Etsi, baserat på nationell representation för CEN och Cenelec, och direkt deltagande för Etsi. De europeiska standardiseringsorganisationerna har upprättat starka kopplingar till de industriella ekosystemen inom unionen. De omfattar ett brett spektrum av sektorer, säkerställer en hög nivå av inkludering, kvalitet, representation och inflytande för unionens intressenter och bidrar till ytterligare harmonisering av den inre marknaden genom antagandet av europeiska standarder som säkerställer att en enda standard finns tillgänglig i hela unionen. De säkerställer också en hög grad av anpassning till internationell standardisering inom sina respektive expertområden. De europeiska standardiseringsorganisationernas processer är erkända och betrodda av

16 COM(2025) 590 final, 3.9.2025.
17 COM(2025) 555 final, 16.7.2025.
18 COM(2025) 543 final, 16.7.2025.

marknadsaktörerna, och de har byggt upp expertis för att tillhandahålla standarder och standardiseringsprodukter till stöd för genomförandet av unionens lagstiftning och politik under de senaste årtiondena. Dessa europeiska standardiseringsorganisationer bör därför förbli unionens viktigaste partner när det gäller att utarbeta begärda standarder och standardiseringsprodukter. Kommissionen bör dock ges befogenhet att ändra förteckningen över europeiska standardiseringsorganisationer i bilaga I, antingen för att utse en ny europeisk standardiseringsorganisation för att stärka det europeiska standardiseringssystemet inom specifika sektorer eller för att stryka en europeisk standardiseringsorganisation från bilaga I, särskilt om den inte längre uppfyller kraven i denna förordning eller inte presterar på en tillräcklig nivå under en längre period, vilket övervakas på grundval av centrala resultatindikatorer. Så snart kommissionen upptäcker att en europeisk standardiseringsorganisation underpresterar bör den samarbeta med den organisationen för att hitta lösningar för att avhjälpa situationen innan den berörda europeiska standardiseringsorganisationen stryks från bilaga I.

(18) Det europeiska standardiseringssystemet bygger på att de nationella standardiseringsorganen deltar aktivt i de europeiska standardiseringsorganisationerna, särskilt för att garantera att unionens intressen är väl representerade vid utarbetandet av begärda standarder och standardiseringsprodukter. Deltagande av nationella standardiseringsorgan från kandidatländer i den europeiska standardiseringen bidrar till deras anpassning till unionens regelverk och deras gradvisa integrering i den inre marknaden. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om de organisationer som de utser till nationella standardiseringsorgan och, i aktivt samarbete med de europeiska standardiseringsorganisationerna, säkerställa att minst ett av deras nationella standardiseringsorgan är medlem i varje europeisk standardiseringsorganisation. Medlemsstaterna bör förbli ansvariga för att deras respektive nationella standardiseringsorgan genomför denna förordning på ett effektivt sätt. Utan att det påverkar den viktiga roll som berörda parter spelar i utarbetandet av effektiva standarder bör de europeiska standardiseringsorganisationerna säkerställa att formella beslut om begärda standarder och standardiseringsprodukter fattas uteslutande av nationella standardiseringsorgan, i syfte att garantera europeiskt beslutsfattande för sådana standarder och standardiseringsprodukter.

(19) För att förbättra de europeiska standardiseringsorganisationernas resultat bör kommissionen övervaka dem på grundval av centrala resultatindikatorer för att bedöma hur snabbt de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna tillhandahålls och deras kvalitet, hur inkluderande den europeiska standardiseringsprocessen är och det europeiska standardiseringssystemets internationella inflytande. För att främja öppenhet och ansvarsskyldighet bör denna bedömning offentliggöras på EU:s plattform för standarder.

(20) Samarbete mellan kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna är avgörande för det europeiska standardiseringssystemets resultat. De bör utveckla ett nära samarbete som bygger på lojalt samarbete, transparens och öppet informationsutbyte. De europeiska standardiseringsorganisationerna bör säkerställa att begäranden om standardisering genomförs i tid och att begärda standarder och standardiseringsprodukter tillhandahålls i enlighet med de mål och tidsramar som fastställts av kommissionen. De bör också säkerställa att kommissionen deltar i deras styrande och tekniska organ, särskilt i deras arbetsgrupper och tekniska kommittéer, så att kommissionen kan underlätta utarbetandet av begärda standarder och standardiseringsprodukter som uppfyller kraven i begäran om standardisering och som uppfyller kraven i unionslagstiftningen eller målen i den unionspolitik som de syftar

till att omfatta. Dessutom bör de samarbeta utöver begärda standarder och standardiseringsprodukter och främja utarbetandet av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter som bidrar till unionens konkurrenskraft och grundläggande värden. De europeiska standardiseringsorganisationerna spelar en viktig roll när det gäller att informera marknadsaktörerna om tillgången till standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till. De bör sträva efter att tillhandahålla saklig och aktuell information till marknadsaktörerna, särskilt om statusen för standardiseringsverksamhet som utförs som svar på begäranden om standardisering. Detta skulle främja rättssäkerheten och underlätta marknadsaktörernas tillträde till den inre marknaden. I detta sammanhang kan de europeiska standardiseringsorganisationerna samarbeta för att utarbeta och underhålla standardkataloger och fungera som informationsnav för sina användare.

(21) De europeiska standardiseringsorganisationerna spelar en viktig roll för att harmonisera den inre marknaden genom att säkerställa att nationella standarder som antas av nationella standardiseringsorgan inte strider mot europeiska standarder som det hänvisas till. Därför bör europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan och kommissionen utbyta information om nuvarande och framtida standardiseringsverksamhet. Nationella standardiseringsorgan bör dra tillbaka nationella standarder när det hänvisas till en ny standard med samma tillämpningsområde. Ett sådant utbyte av information bör inte hindra nationella standardiseringsorgan från att uppfylla andra skyldigheter och åtaganden, särskilt enligt bilaga 3 till avtalet om tekniska handelshinder[19].

(22) Den europeiska standardiseringens kvalitet, legitimitet och allmänna acceptans är beroende av att alla berörda parter deltar på ett lämpligt och ändamålsenligt sätt. Ett varierat deltagande av experter från industrin och små och medelstora företag, särskilt experter från alla olika segment i de berörda värdekedjorna, är avgörande för ett snabbt utarbetande av kvalitetsstandarder med hög marknadsrelevans. Standarder fungerar också som viktiga verktyg för konkurrenskraften hos små och medelstora företag, vars behov och intressen kan skilja sig från större företags. Därför bör deras deltagande i standardiseringsprocessen säkerställas för att öka deras förmåga att bidra med sin innovationsteknik till standardiseringsprocessen, göra standarderna mer relevanta och lätta att använda för små och medelstora företag, uppstartsföretag och expanderande företag och främja deras användning av alla relevanta marknadsaktörer.

(23) Standarder har en bred samhällspåverkan: de påverkar allmänhetens säkerhet och välbefinnande, miljön, arbetstagarnas säkerhet och arbetsvillkor, inkluderingen av personer med funktionsnedsättning, jämlikhet, särskilt jämställdhet, samt grundläggande rättigheter och andra områden av allmänt intresse. Därför bör den europeiska standardiseringen företräda miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen så att standarderna respekterar unionens värden, tillgodoser samhällets behov, återspeglar marknadsförhållandena och stöder en resilient, innovativ och socialt balanserad unionsekonomi. Det aktiva bidraget från berörda parter som företräder sådana intressen är en särskild faktor i det europeiska standardiseringssystemet och bidrar till antagandet av standarder som både är marknadsrelevanta och stöder unionens politiska mål och värden. Det europeiska standardiseringssystemet bör ta hänsyn till 2004 års FN-konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och underlätta deltagande av personer med funktionsnedsättning, i enlighet med kraven i

[19] Godkänt genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 23.12.1994, s. 1).

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882[20]. Det är i synnerhet nödvändigt att den europeiska standardiseringsorganisationen underlättar tillgången till standardiseringsverksamhet för personer med funktionsnedsättning.

(24) Standarder är också en viktig del av innovationsvärdekedjan och underlättar spridningen av ny teknik. Standardiseringsverksamhet kan koppla samman forskning med spridning på marknaden och i samhället och fungera som en kanal för utnyttjande, i enlighet med de vägledande principerna för kunskapsutnyttjande[21] och reglerna för god praxis angående standardisering inom det europeiska forskningsområdet[22]. Därför bör berörda parter inom forskning och innovation, såsom forskare, akademiker, forskningscentrum, uppstartsföretag och expanderande företag samt berörda parter från gemenskapen för öppen källkod, aktivt involveras i den europeiska standardiseringen, eftersom deras deltagande ökar standardernas tekniska relevans, kvalitet och neutralitet och främjar användningen och utnyttjandet av forskningsresultat med tydlig standardiseringspotential. Den europeiska standardiseringsverksamheten bör i synnerhet bygga på relevant forskning och innovation som genereras genom genomförandet av unionsfinansierade forskningsprojekt och andra forsknings- och innovationsåtgärder, samt ägas av forsknings- och teknikinfrastrukturer som har finansierats av unionen. I och med digitaliseringen av samhället och utvecklingen av ny teknik spelar programvara och lösningar med öppen källkod en allt viktigare roll för att stödja innovation. Öppen källkod och öppna standarder är kompletterande instrument för att främja konkurrens, interoperabilitet, transparens, teknisk resiliens och digital suveränitet inom unionen. Öppen källkod kan minska inlåsning och beroende av leverantörer, stödja samarbete över gränser och sektorer, underlätta ett effektivt vidareutnyttjande av digitala lösningar, även inom den offentliga sektorn, och bidra till säkerhet och resiliens. I linje med EU:s strategi för öppen källkod[23] är det viktigt att aktivt stödja deltagande av organisationer med öppen källkod, såsom förvaltare av programvara med öppen källkod och gemenskaper för öppen källkod, i standardiseringsverksamhet, inbegripet som genomförandeparter.

(25) Myndigheter, inbegripet marknadsövervakningsmyndigheter, spelar en viktig roll för att säkerställa att standarder och standardiseringsprodukter som utarbetas efter en standardiseringsbegäran från kommissionen är lämpliga för regleringsändamål och kan stödja ett effektivt genomförande och verkställande av unionslagstiftningen. Medlemsstaterna bör därför, när så är lämpligt, uppmuntra sådana myndigheter att delta i nationell och europeisk standardiseringsverksamhet när det gäller standarder och standardiseringsprodukter som begärs av kommissionen. Ett sådant deltagande bidrar till att anpassa tekniska specifikationer och rättsliga krav, samtidigt som det stöder regulatoriska lärdomar från praktiska erfarenheter. Det minskar också risken för bristande efterlevnad eller förkastande av de tillhandahållna standarderna och standardiseringsprodukterna. Kommissionens forskningsanläggningar och relevanta unionsbyråer bidrar också till att säkerställa att unionens offentliga politik återspeglar och stöder forskning och innovation och vetenskapliga framsteg som en grund för offentlig politik. Det är därför viktigt att de också deltar i standardiseringsverksamhet

---

20 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

21 Rådets rekommendation (EU) 2022/2415 av den 2 december 2022 om de vägledande principerna för kunskapsutnyttjande.

22 Kommissionens rekommendation (EU) 2023/498 av den 1 mars 2023 om regler för god praxis angående standardisering inom det europeiska forskningsområdet.

23 COM(2026) 503 final, 3.6.2025.

till stöd för unionens lagstiftning och politik, och de europeiska standardiseringsorganisationerna bör säkerställa deras fria tillgång till relevanta standarder och standardiseringsprodukter för att utföra detta arbete.

(26) Samordningen och representationen av små och medelstora företag och samhällsintressen, som kan variera inom unionen, är en utmaning för den europeiska standardiseringsprocessen. För att underlätta samordningen av sådana intressen och garantera att de företräds på ett effektivt sätt bör kommissionen utse europeiska intresseorganisationer som företräder små och medelstora företag, miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen på grundval av objektiva kriterier och en öppen och icke-diskriminerande process. Urvalet bör ske minst vart fjärde år för att säkerställa deras förmåga att bygga upp de färdigheter och den kompetens som krävs. Den organisation som företräder konsumenternas intressen bör bidra till att säkerställa att standarderna återspeglar hela befolkningens upplevda erfarenheter och behov genom deltagande av jämlikhetsaktörer, särskilt kvinnor eller personer med funktionsnedsättning, vars intressen är underrepresenterade i standardiseringsprocessen. Representationen av arbetstagarintressen och arbetstagarparter i europeisk standardiseringsverksamhet avser framför allt det arbete som utförs av organisationer och parter som företräder arbetstagarnas grundläggande rättigheter, t.ex. fackföreningar. De europeiska standardiseringsorganisationerna bör aktivt involvera dessa europeiska intresseorganisationer i varje skede av standardiseringsprocessen för de begärda standarder och standardiseringsprodukter som är relevanta för de intressen som de företräder. Denna skyldighet medför inte nödvändigtvis någon rösträtt för sådana intressenter. De europeiska standardiseringsorganisationerna bör dock göra sitt yttersta för att ta hänsyn till sådana organisationers synpunkter och, när så är relevant, förklara hur de har beaktats. Utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör också säkerställa att dessa organisationer på ett effektivt sätt kan bidra till utarbetandet av begärda standarder och standardiseringsprodukter.

(27) Nationella standardiseringsorgan är avgörande för att främja ett effektivt deltagande i det europeiska standardiseringssystemet för berörda parter. Hindren för deltagande är i allmänhet lägre på nationell nivå på grund av lägre kostnader för deltagande, avsaknad av språkliga hinder samt ökad medvetenhet och kännedom hos berörda parter om den nationella standardiseringsprocessen. För att uppnå en hög grad av deltagande och inkludering i det europeiska standardiseringssystemet bör de nationella standardiseringsorganen säkerställa ett effektivt deltagande av små och medelstora företag, miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen, inbegripet kvinnorättsorganisationer, jämställdhetsorgan, organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, berörda parter inom forskning och innovation samt myndigheter. Eftersom de kostnader och den tid som krävs för standardisering är viktiga hinder för dessa aktörers deltagande bör de nationella standardiseringsorganen underlätta deltagandet i deras standardiseringsverksamhet utan obligatoriskt medlemskap. De bör också ge sådana berörda parter fri tillgång eller reducerade avgifter. Fri tillgång till utkast till standarder och utkast till standardiseringsprodukter är särskilt viktigt för att möjliggöra ett snabbt och välinformerat deltagande och för att förbättra de resulterande standardernas legitimitet, inkludering och praktiska relevans.

(28) Kommissionen bör samråda med europeiska standardiseringsorganisationer om nya standardiseringsbehov som kan medföra en begäran om standardisering, till exempel behov som identifieras i unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering, så att de kan ange sin förmåga att godta begäran om standardisering och leverera standarder eller standardiseringsprodukter av hög kvalitet i god tid. På grundval av

samrådet bör kommissionen göra en välgrundad bedömning av de europeiska standardiseringsorganisationernas kapacitet och beredskap att leverera de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna, på grundval av den verksamhet som de bedriver på det området, den tekniska expertis som de kan mobilisera och processens sannolika varaktighet. Samrådet bör också bidra till att identifiera eventuella särdrag när det gäller berörda parters deltagande, krav på inkludering, begränsning av deltagandet till unionsaktörer eller identifiering av befintliga relevanta tekniska specifikationer eller standarder.

(29) När kommissionen, efter samrådet med europeiska standardiseringsorganisationer, har dragit slutsatsen att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer skulle vara bäst lämpade att utarbeta, revidera eller ändra de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna bör den rikta en begäran om standardisering till dem. För att förbättra det europeiska standardiseringssystemets övergripande reaktionsförmåga bör kommissionen sträva efter att anta en begäran om standardisering inom 12 månader från mottagandet av de europeiska standardiseringsorganisationernas svar på samrådet. En begäran om standardisering bör fastställa de krav avseende innehåll som de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna ska uppfylla med tillräcklig precision, och ange en tidsfrist för leverans av varje relevant standard och standardiseringsprodukt. En begäran om standardisering kan också innehålla bestämmelser om regelbunden översyn av de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna inom den dag då begäran löper ut, särskilt för att ta hänsyn till teknikens utveckling. En begäran om standardisering kan ange de viktigaste stegen i förfarandet, och den tidsplan som krävs, som de europeiska standardiseringsorganisationerna måste vidta för att kunna lämna in begäran i tid, såsom att inrätta en teknisk kommitté för att arbeta med den begärda standarden eller standardiseringsprodukten, ingå lämpliga samarbetsavtal med andra organisationer för utarbetande av standarder som kan identifieras i begäran samt mellanliggande steg i förfarandet som är kopplade till de europeiska standardiseringsorganisationernas interna förfaranden, såsom datum för förfrågan eller formella omröstningar. Kommissionen bör offentliggöra utkast till begäranden om standardisering på EU:s plattform för standarder för att göra det möjligt för europeiska standardiseringsorganisationer, europeiska intresseorganisationer och relevanta europeiska sektoriella intressenter att lämna synpunkter, särskilt experter från medlemsstaterna.

(30) Det kan finnas områden där den tid som krävs för att tillhandahålla en harmoniserad standard kan vara för lång och bromsa marknadsspridningen, till exempel för digitala produkter och tjänster med kortare livscykel och en hög innovationsnivå. Kommissionen bör i sådana fall kunna begära att europeiska standardiseringsorganisationer tillhandahåller en harmoniserad standardiseringsprodukt som omfattar de relevanta väsentliga krav som är nödvändiga för att ge presumtion om överensstämmelse, som ett mellanliggande steg mot en harmoniserad standard. Sådana produkter bör vara av hög kvalitet och bygga på en inkluderande, öppen och transparent standardiseringsprocess. De behöver dock inte nödvändigtvis ha nått samma nivå av samförstånd eller samråd som en fullt utvecklad harmoniserad standard. Kommissionen bör offentliggöra hänvisningen till den harmoniserade standardiseringsprodukten om den uppfyller alla de väsentliga krav som den syftar till att omfatta, vilket ger en presumtion om överensstämmelse för de produkter och tjänster som bygger på en sådan harmoniserad standardiseringsprodukt. De europeiska standardiseringsorganisationerna bör fortsätta att utarbeta motsvarande harmoniserade standard, som när den har levererats bör ersätta den harmoniserade

standardiseringsprodukten för att säkerställa att det inte finns någon motstridig standard eller standardiseringsprodukt som ger presumtion om överensstämmelse för en viss produkt eller tjänst.

(31) Kommissionen kan också, i syfte att påskynda standardiseringsprocessen och bättre anpassa begärda standarder och standardiseringsprodukter till de senaste tekniska specifikationerna, i sin begäran om standardisering ange en skyldighet för europeiska standardiseringsorganisationer att ta hänsyn till identifierade befintliga tekniska specifikationer eller standarder. Dessa kan vara tekniska specifikationer eller standarder från andra organisationer för utarbetande av standarder, eller tekniska specifikationer som utarbetas av unionsorgan eller unionsbyråer eller inom ramen för europeiska initiativ såsom den europeiska interoperabilitetsramen eller den semantiska interoperabilitetsgemenskapen. Europeiska standardiseringsorganisationer bör ansvara för avtal med organisationer för utarbetande av standarder, unionsorgan och unionsbyråer som utarbetar dessa standarder eller tekniska specifikationer, när så är nödvändigt, och säkerställa att levererade standarder eller standardiseringsprodukter som bygger på befintliga tekniska specifikationer eller standarder uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning. I detta avseende bör de europeiska standardiseringsorganisationerna bygga upp och utvidga sina nuvarande initiativ för att utvärdera och integrera sådana externa standarder och tekniska specifikationer i sin katalog.

(32) Kommissionen bör också kunna ta med särskilda krav på deltagande och inkludering i sin begäran om standardisering. För begärda standarder och standardiseringsprodukter som stöder tillgänglighet eller som kan påverka de grundläggande rättigheterna kan det till exempel vara viktigt att säkerställa ett aktivt och effektivt deltagande av berörda parter som kanske vanligtvis inte deltar i den europeiska standardiseringsprocessen för att säkerställa att de är anpassade till unionens värden. Dessutom kan begäran om standardisering införa särskilda krav när det gäller deltagande i utarbetandet av standarder och standardiseringsprodukter som rör unionens strategiska tillgångar, intressen, oberoende, säkerhet eller ekonomiska säkerhet, eller när internationella standarder kanske inte lämpar sig för unionens intressen. I sådana fall kan det vara lämpligt att den europeiska standardiseringsprocessen begränsas till europeiska aktörer eller aktörer som delar unionens intressen. Kommissionen kan därför specificera att endast vissa typer av berörda parter kan delta i standardiseringsprocessen eller att den europeiska standardiseringsprocessen kan avvika från befintliga internationella standarder eller internationella standarder som håller på att utarbetas, i syfte att skydda unionens strategiska oberoende och dess strategiska intressen.

(33) En europeisk standardiseringsorganisation som har godtagit en begäran om standardisering bör regelbundet rapportera till kommissionen om den verksamhet som den har bedrivit och de framsteg som den har gjort. Den bör lämna in en sådan rapport varje år, men det bör vara möjligt att i begäran om standardisering ange en kortare rapporteringsfrekvens. Den europeiska standardiseringsorganisationen bör göra de relevanta utkasten till dokument som svar på begäran tillgängliga för kommissionen och bör ta vederbörlig hänsyn till kommissionens synpunkter för att främja överensstämmelse. Om den europeiska standardiseringsorganisationen inte kan leverera de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna inom de tidsfrister som anges i begäran, och kommissionen anser att det bästa alternativet är att fortsätta att genomföra begäran om standardisering, kan den ändra tidsfristerna eller utgångsdatumen genom ett förenklat förfarande, utan att formellt behöva samråda på nytt med berörda parter. Om flera europeiska standardiseringsorganisationer har

godtagit en begäran om standardisering bör de inrätta ett strukturerat samarbete för att säkerställa ömsesidigt deltagande av experter och ett effektivt genomförande av begäran om standardisering. Europeiska standardiseringsorganisationer som har godtagit en begäran om standardisering bör ansvara för att uppfylla de krav som anges i begäran. Detta inbegriper situationer där genomförandet inbegriper samarbete med andra organisationer, till exempel förbindelseorganisationer, eller med internationella standardiseringsorgan, särskilt när utarbetandet av de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna helt eller delvis äger rum på internationell nivå på grund av en överenskommelse mellan den europeiska standardiseringsorganisationen och ett internationellt standardiseringsorgan.

(34) Standarder och standardiseringsprodukter som utarbetas som svar på en begäran om standardisering bör levereras till kommissionen så snart de har antagits av de europeiska standardiseringsorganisationerna. Kommissionen bör bedöma den levererade standardens eller standardiseringsproduktens överensstämmelse med de krav som den syftar till att omfatta och med de förfarande- och innehållskrav som anges i begäran om standardisering. De europeiska standardiseringsorganisationerna bör samarbeta med kommissionen för att underlätta denna bedömning, särskilt genom att säkerställa att kommissionen har alla relevanta dokument och nödvändig information, inbegripet, i förekommande fall, normativa hänvisningar. Kommissionen bör göra bedömningen inom sex månader från leveransen av den begärda standarden eller standardiseringsprodukten för att undvika osäkerhet om huruvida en begärd standard eller standardiseringsprodukt som antagits av europeiska standardiseringsorganisationer är tillgänglig för marknadsaktörer medan dess rättsliga verkan kanske ännu inte har fastställts.

(35) När kommissionen har bedömt att den levererade standarden eller standardiseringsprodukten uppfyller de väsentliga krav i unionslagstiftningen som den syftar till att omfatta eller, i förekommande fall, målen för relevant unionspolitik, och uppfyller de krav som anges i begäran, bör den utan dröjsmål offentliggöra en hänvisning till den standarden eller standardiseringsprodukten i *Europeiska unionens officiella tidning*. Denna hänvisning gör det möjligt för marknadsaktörer att förlita sig på en sådan standard eller standardiseringsprodukt som det hänvisas till för att antingen dra nytta av en presumtion om överensstämmelse med unionslagstiftningen eller av andra potentiella rättsliga verkningar som anges i motsvarande unionslagstiftning. Om kommissionen drar slutsatsen att kvaliteten på en levererad standard eller en standardiseringsprodukt inte är tillfredsställande kan kommissionen avvisa den eller offentliggöra en hänvisning till den med begränsningar, med angivande av de krav som inte omfattas och för vilka standarden inte kan ge presumtion om överensstämmelse eller medel för att uppfylla relevant unionslagstiftning. Kommissionen bör använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning för att bedöma överensstämmelsen med de förfarandekrav som fastställs i begäran om standardisering och bör göra en avvägning huruvida bristande efterlevnad av förfarandekraven, till exempel försenad leverans, är tillräcklig för att motivera att standarden eller standardiseringsprodukten inte hänvisas till.

(36) För att ge det europeiska standardiseringssystemet möjlighet att reagera effektivt på föränderliga tekniska och politiska behov, särskilt där den nödvändiga sakkunskapen kanske inte finns inom de europeiska standardiseringsorganisationerna, bör kommissionen kunna rikta begäranden om standardisering till andra organisationer för utarbetande av standarder, som inte är nationella eller internationella standardiseringsorgan. Dessa organisationer för utarbetande av standarder bör utses på

grundval av objektiva kriterier som säkerställer deras förmåga att leverera en mycket inkluderande standardiseringsprocess som återspeglar europeiska intressen. Kommissionen bör endast utse organisationer för utarbetande av standarder som kan följa de principer för europeisk standardisering som fastställs i denna förordning och bästa standardiseringspraxis. Utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör i synnerhet säkerställa öppenhet, transparens och delaktighet i sin standardiseringsprocess. De bör uppfylla alla specifika krav i denna förordning, särskilt avseende fri och obegränsad tillgång till de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till, transparens och delaktighet i standardiseringsprocessen och offentliggörande av företrädda intressen, faktiskt deltagande av berörda parter i unionen, inbegripet forsknings- och innovationsaktörer, små och medelstora företag, uppstartsföretag och expanderande företag, miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen, särskilt när så är relevant kvinnorättsorganisationer, jämställdhetsorgan och organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning. Kommissionen bör ägna särskild uppmärksamhet åt förmågan hos de utsedda organisationerna för utarbetande av standarder att underlätta deltagandet av europeiska intresseorganisationer och europeiska intressenter. Utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör säkerställa att unionens intressen faktiskt beaktas där de är företrädda. Organisationer med öppen källkod kan utarbeta tekniska specifikationer som tillgodoser unionens behov och kan utses till organisationer för utarbetande av standarder så länge de uppfyller de kriterier som fastställs i denna förordning.

(37) I syfte att säkerställa att en begäran om standardisering som riktas till utsedda organisationer för utarbetande av standarder kompletterar det europeiska standardiseringssystemet snarare än fragmenterar det, bör lämpliga skyddsåtgärder tillämpas när det gäller transparens, informationsutbyte och samarbete mellan utsedda organisationer för utarbetande av standarder och de europeiska standardiseringsorganisationerna. De utsedda organisationerna för utarbetande av standarder bör upprätthålla en hög grad av transparens i sin standardiseringsverksamhet som liknar den nivå som säkerställs av europeiska standardiseringsorganisationer för att undvika dubbelarbete, förhindra inkonsekvenser mellan deras respektive standarder och standardiseringsprodukter och skydda den inre marknadens funktion. De bör ge de europeiska standardiseringsorganisationerna på deras begäran tillgång till de utkast till standarder och standardiseringsprodukter som utarbetats till följd av en begäran om standardisering och bör ta vederbörlig hänsyn till synpunkter som rör frågor om samstämmighet mellan utkasten till standarder och standardiseringsprodukter och relevanta standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till, särskilt när det gäller eventuella synpunkter som tyder på att ett utkast till begärd standard eller standardiseringsprodukt kan ha en negativ inverkan på den inre marknaden genom att strida mot befintliga relevanta standarder eller standardiseringsprodukter som det hänvisas till.

(38) Kommissionen kan rikta en begäran om standardisering till utsedda organisationer för utarbetande av standarder om de europeiska standardiseringsorganisationerna under samrådet har angett att de inte skulle godta en begäran om standardisering, eller om kommissionen, på grundval av deras samråd, har bedömt att de europeiska standardiseringsorganisationerna inte är i stånd att leverera standarder och standardiseringsprodukter av hög kvalitet i rätt tid, särskilt när omfattningen av begäran om standardisering och den relevanta tekniska expertisen tydligt ligger inom kompetensen hos de utsedda organisationerna för utarbetande av standarder. Kommissionen kan också rikta en begäran om standardisering till utsedda

organisationer för utarbetande av standarder om de europeiska standardiseringsorganisationerna inte levererar den begärda standarden eller standardiseringsprodukten eller inte tillräckligt efterlever begäran om standardisering. Ett sådant beslut bör baseras på den information som finns tillgänglig från de europeiska standardiseringsorganisationerna och noggrant väga effekterna av att avbryta de berörda europeiska standardiseringsorganisationernas verksamhet för att utarbeta de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna mot de potentiella fördelarna med att rikta begäran till utsedda organisationer för utarbetande av standarder. I sådana fall bör kommissionen dra tillbaka begäran om standardisering till de europeiska standardiseringsorganisationerna för att förhindra att det finns olika standarder som behandlar samma väsentliga krav.

(39) Eftersom standarder eller standardiseringsprodukter som det hänvisas till och som utarbetas av utsedda organisationer för utarbetande av standarder har samma status som standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till som utarbetas av de europeiska standardiseringsorganisationerna, bör processen och kraven för att behandla, genomföra och bedöma begäran om standardisering till utsedda organisationer för utarbetande av standarder likna dem som gäller för europeiska standardiseringsorganisationer. Med tanke på särdragen i att begära en standard eller standardiseringsprodukt från utsedda organisationer för utarbetande av standarder är det dock lämpligt att alla begäranden om standardisering till utsedda organisationer för utarbetande av standarder antas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med denna förordning i enlighet med granskningsförfarandet. Kommissionen kan samtidigt utse en organisation för utarbetande av standarder och rikta en begäran om standardisering till den. Kommissionen bör bedöma de levererade standardernas eller standardiseringsprodukternas samstämmighet med de relevanta standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till för att förhindra konflikter mellan standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till.

(40) I denna förordning föreskrivs en övergripande ram som kommer att främja ett snabbt utarbetande av harmoniserade standarder av europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder. Om det inte finns någon sådan harmoniserad standard eller om en sådan standard inte förväntas blir tillhandahållen inom rimlig tid bör kommissionen dock kunna anta gemensamma specifikationer genom genomförandeakter som gör det möjligt att uppfylla de väsentliga krav som fastställs i relevant unionslagstiftning. Överensstämmelsen med gemensamma specifikationer bör förbli frivillig för företag, som kan förlita sig på dem för att dra nytta av en presumtion om överensstämmelse eller välja andra lämpliga metoder för att visa att unionskraven är uppfyllda. Kommissionen bör säkerställa en mycket inkluderande process för att utarbeta gemensamma specifikationer och bör samråda med relevanta europeiska intressenter, särskilt de lämpliga expertgrupper som inrättats för att stödja genomförandet av motsvarande unionslagstiftning. Kommissionen bör också, när så är lämpligt, utnyttja det befintliga standardiseringsarbete som utförs av europeiska standardiseringsorganisationer eller utsedda organisationer för utarbetande av standarder vid utarbetandet av gemensamma specifikationer. När europeiska standardiseringsorganisationer eller utsedda organisationer för utarbetande av standarder tillhandahåller en standard som omfattar samma krav som de som omfattas av antagna gemensamma specifikationer bör kommissionen utan dröjsmål bedöma en sådan standard. Om en sådan standard uppfyller de väsentliga krav som den syftar till att omfatta och överensstämmer med begäran om standardisering bör kommissionen dra tillbaka de gemensamma

specifikationerna samtidigt som den offentliggör en hänvisning till den harmoniserade standarden.

(41) Medlemsstaterna, Europaparlamentet och kommissionen bör, särskilt efter information från marknadsövervakningsmyndigheter, kunna meddela att de anser att en standard eller standardiseringsprodukt som det hänvisas till eller en gemensam specifikation inte uppfyller de krav som den syftar till att omfatta. För att främja rättssäkerheten för företag är det viktigt att sådana anmälningar om skyddsåtgärder löses så snabbt som möjligt. Om det inte finns några invändningar mot anmälan bör hänvisningen till dem därför begränsas eller dras tillbaka, eller den gemensamma specifikationen upphävas. Om en eller flera medlemsstater, Europaparlamentet eller kommissionen invänder bör kommissionen dock fatta sitt beslut först efter samråd med alla berörda parter och efter att ha bedömt den information som lämnats av medlemsstaterna eller Europaparlamentet.

(42) För att främja rättssäkerheten för företag är det viktigt att hänvisningarna till standarder och standardiseringsprodukter är nära anpassade till den portfölj av standarder och standardiseringsprodukter som förvaltas av europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder. När sådana organisationer deltar i processen för att ändra, revidera eller dra tillbaka en standard eller standardiseringsprodukt som det hänvisas till, till exempel för att de anser att den inte längre är i linje med teknikens ståndpunkt eller med marknadskraven, bör de utan dröjsmål underrätta kommissionen så att kommissionen, om så är lämpligt, kan uppdatera eller dra tillbaka hänvisningen till de ändrade, reviderade eller tillbakadragna standarderna eller standardiseringsprodukterna. Kommissionen kan också dra tillbaka en hänvisning eller upphäva en gemensam specifikation på eget initiativ, till exempel när den anser att den inte längre motsvarar teknikens ståndpunkt.

(43) Med tanke på de nära kopplingarna mellan de europeiska och internationella standardiseringssystemen och standardernas betydelse för internationell handel och konkurrenskraft bör det europeiska standardiseringssystemet främja samstämmighet med internationell standardisering och samtidigt skydda unionens intressen, värden och politiska mål. I linje med internationell praxis bör europeiska standarder och standardiseringsprodukter anpassas till internationella standarder för att främja internationell handel och unionens konkurrenskraft. Även om samarbete och anpassning till deras motsvarande internationella standardiseringsorgan är viktigt för de europeiska standardiseringsorganisationerna är det lämpligt att tillåta undantag om utkast till eller befintliga internationella standarder skulle vara ett ineffektivt eller olämpligt sätt att uppnå unionens politiska mål. Kommissionen bör därför noggrant bedöma anpassningen till internationella standarder och dess inverkan på unionens konkurrenskraft och strategiska oberoende.

(44) För att stärka unionens globala närvaro inom standardisering bör det europeiska standardiseringssystemet underlätta en samordnad unionsstrategi för internationell standardisering, särskilt inom ny och strategisk teknik, mot bakgrund av den ökande internationella konkurrensen och andra globala aktörers strategiska användning av standarder. Unionen bör främja samarbete, bland annat genom relevanta expertgrupper, mellan europeiska standardiseringsorganisationer, internationella standardiseringsorgan och andra organisationer för utarbetande av standarder när så är relevant, särskilt erkända organisationer för utarbetande av standarder inom deras kompetensområde.

(45) För att samordna standardiseringsverksamhet, förbindelser med europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder och främja en unionsstrategi för internationell standardisering bör kommissionen inrätta ett kompetenscentrum för europeisk standardisering vars uppdrag bör vara att säkerställa ett effektivt genomförande av denna förordning och ett välfungerande europeiskt standardiseringssystem. Kompetenscentrumet, som kan ledas av en standardiseringsansvarig, bör fungera som ett samordningsnav för berörda parter som bidrar till ett effektivt utarbetande av standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till samt av gemensamma specifikationer. Det bör särskilt säkerställa samarbetet med de europeiska standardiseringsorganisationerna och fastställandet av och samarbetet med utsedda organisationer för utarbetande av standarder. Kompetenscentrumet bör också säkerställa samordningen mellan experter från kommissionen, relevanta unionsbyråer och myndigheter i medlemsstaterna för att stärka nätverket av europeiska experter som är verksamma inom standardisering, på både europeisk och internationell nivå. Kompetenscentrumet bör också bidra till att bättre förutse standardiseringsbehoven genom en bättre utformning av forsknings- och innovationspolitik och standardiseringsverksamhet, särskilt standardförberedande verksamhet.

(46) I syfte att utveckla det europeiska standardiseringssystemets resultat bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilaga I till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[24]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(47) Den kommitté som inrättas genom denna förordning bör bistå kommissionen i frågor som rör genomförandet av denna förordning. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[25]. Granskningsförfarandet bör användas för att anta begäranden om standardisering som riktas till utsedda organisationer för utarbetande av standarder och för begäranden om standardisering som riktas till europeiska standardiseringsorganisationer när de innehåller särskilda krav som införs genom denna förordning, nämligen begäran om harmoniserade standardiseringsprodukter, begränsning av deltagandet i standardiseringsprocessen till aktörer som företräder unionens intressen och begränsande krav när det gäller det vanliga samarbetet med internationella standardiseringsorgan. För alla andra begäranden om standardisering som riktas till europeiska standardiseringsorganisationer är det, i syfte att påskynda standardiseringsprocessen, lämpligt att kommissionen antar dem genom en genomförandeakt utan ett kommittéförfarande, eftersom nationella intressen företräds i

[24] EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

[25] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

de europeiska standardiseringsorganisationerna och medlemsstaterna kan delta i det offentliga samrådet om sådana begäranden. Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av gemensamma specifikationer.

(48) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att öka det europeiska standardiseringssystemets reaktionsförmåga, säkerställa ett ekonomiskt livskraftigt och inkluderande europeiskt standardiseringssystem och konsolidera unionens inflytande på internationell standardisering, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva på grund av harmoniseringseffekten av de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(49) För tydlighetens och rättssäkerhetens skull bör förordning (EU) nr 1025/2012 upphävas och ersättas med den här förordningen. Dessutom bör för enhetlighetens skull artikel 48 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988[26] upphävas.

(50) Denna förordning bör börja tillämpas sex månader efter det att den har trätt i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1
Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler avseende

a) begäran om, utarbetande av och hänvisning till harmoniserade standarder, harmoniserade standardiseringsprodukter samt standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionens lagstiftning och politik,

b) samarbetet mellan europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan, utsedda organisationer för utarbetande av standarder, medlemsstaterna och kommissionen,

c) de europeiska intressenternas deltagande i den europeiska standardiseringen,

d) antagandet av gemensamma specifikationer.

Artikel 2

Definitioner

[26] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *standard*: teknisk specifikation som antagits av en organisation för utarbetande av standarder för upprepad eller kontinuerlig tillämpning.
2. *standardiseringsprodukt*: annan teknisk specifikation än en standard som antagits av en organisation för utarbetande av standarder för upprepad eller kontinuerlig tillämpning.
3. *teknisk specifikation*: dokument som fastställer tekniska krav som ska uppfyllas av en produkt, en tjänst, en process, ett system eller en enhet.
4. *begärd standard och standardiseringsprodukt*: standard och standardiseringsprodukt som utarbetats, reviderats eller ändrats som svar på en begäran om standardisering.
5. *standard och standardiseringsprodukt som det hänvisas till*: harmoniserad standard, harmoniserad standardiseringsprodukt eller standard och standardiseringsprodukt till stöd för unionens lagstiftning och politik.
6. *harmoniserad standard*: standard som utarbetats, reviderats eller ändrats som svar på en begäran om standardisering, till vilken en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och som en överensstämmelse med ger en presumtion om överensstämmelse med kraven i den relevanta unionslagstiftning som den syftar till att omfatta.
7. *harmoniserad standardiseringsprodukt*: standardiseringsprodukt som utarbetats, reviderats eller ändrats som svar på en begäran om standardisering, till vilken en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och som en överensstämmelse med ger en presumtion om överensstämmelse med kraven i den relevanta unionslagstiftning som den syftar till att omfatta och som är avsedd att ersättas med en harmoniserad standard.
8. *standard och standardiseringsprodukt till stöd för unionens lagstiftning eller politik*: standard och standardiseringsprodukt som utarbetats, reviderats eller ändrats som svar på en begäran om standardisering och som inte syftar till att ge presumtion om överensstämmelse med krav som fastställs i unionslagstiftningen, och till vilken en hänvisning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
9. *gemensam specifikation*: teknisk specifikation som antagits av kommissionen och som en överensstämmelse med tillhandahåller en presumtion om överensstämmelse med kraven i den relevanta unionslagstiftning som den syftar till att omfatta.
10. *europeisk standardiseringsorganisation*: organisation som förtecknas i bilaga I.
11. *nationellt standardiseringsorgan*: standardiseringsorgan som en medlemsstat har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 11.
12. *organisation för utarbetande av standarder*: organisation som utarbetar och antar standarder och standardiseringsprodukter i linje med internationellt erkända standardiseringsprinciper.
13. *utsedd organisation för utarbetande av standarder*: annan organisation för utarbetande av standarder än en europeisk standardiseringsorganisation, till vilken kommissionen kan rikta en begäran om standardisering.

14. *europeisk intresseorganisation*: organisation som företräder mikroföretag samt små och medelstora företag, enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG[27], miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen för att främja delaktigheten i det europeiska standardiseringssystemet och som utsetts i enlighet med denna förordning.

15. *det europeiska standardiseringssystemet*: den ram av aktörer och processer som deltar i utarbetandet av standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till, och gemensamma specifikationer, till stöd för unionens lagstiftning och politik, särskilt de europeiska standardiseringsorganisationerna, de utsedda organisationerna för utarbetande av standarder, de europeiska intresseorganisationerna, nationella standardiseringsorgan, medlemsstater, kommissionen och de intressenter som deltar i standardiseringsprocessen.

16. *begäran om standardisering*: beslut av kommissionen riktat till en europeisk standardiseringsorganisation eller en utsedd organisation för utarbetande av standarder om att en sådan organisation ska utarbeta, revidera eller ändra standarder eller standardiseringsprodukter.

17. *nationell standard*: standard som antagits av ett nationellt standardiseringsorgan.

18. *europeisk standard*: standard som antagits av en europeisk standardiseringsorganisation.

19. *europeisk standardiseringsprodukt*: standardiseringsprodukt som antagits av en europeisk standardiseringsorganisation.

20. *internationell standard*: standard som antagits av ett internationellt standardiseringsorgan.

21. *internationellt standardiseringsorgan*: Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC) eller Internationella teleunionen (ITU).

Kapitel 2
Principer för europeisk standardisering till stöd för unionens lagstiftning och politik

Artikel 3

Principer för europeisk standardisering

1. De standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till ska utarbetas i enlighet med denna förordning och i linje med internationell god praxis och internationella principer för utarbetande, antagande och användning av standarder och standardiseringsprodukter, inbegripet principerna om öppenhet, transparens, samförstånd, teknikneutralitet och delaktighet.

[27] Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

2. De standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till och gemensamma specifikationer ska ta hänsyn till ekonomiska och allmänna intressen och de mål för unionens lagstiftning och politik som de stöder, särskilt ekonomisk konkurrenskraft, innovation, samhällsbehov, inbegripet klimat- och miljömässig hållbarhet, hälsa och skydd, säkerhet och ekonomisk säkerhet.

Artikel 4

Transparens vid utarbetandet av begärda standarder och standardiseringsprodukter

Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska för varje begärd standard och standardiseringsprodukt på sin webbplats offentliggöra följande:

a) En förteckning över organisationer och intressenter som deltar i de av deras tekniska organ som har fått till uppgift att utarbeta, se över eller ändra den.

b) De intressen som dessa organisationer och intressenter företräder.

Artikel 5

Tillgång till standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till

1. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska tillhandahålla obegränsad kostnadsfri onlinetillgång till standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till, inbegripet eventuella ändringar, rättelser och revideringar som det hänvisas till av dessa, på alla språk som är giltiga för sådana standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till.

2. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska säkerställa att de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till finns tillgängliga i ett läsbart, sökbart, utskriftsvänligt och elektroniskt tillgängligt format och att de kontinuerligt är tillgängliga för allmänheten, även efter det att deras hänvisningar har dragits tillbaka från *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska säkerställa att alla arrangemang rörande standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till inte hindrar eller begränsar fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i denna artikel.

Artikel 6

Digitaliserat utarbetande av standarder

1. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska sträva efter att utarbeta begärda standarder och standardiseringsprodukter med hjälp av digitala verktyg för utarbetande och i ett strukturerat maskinläsbart format som lämpar sig för automatiserad behandling.

2. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska säkerställa teknisk och semantisk interoperabilitet för de maskinläsbara formaten för begärda standarder och standardiseringsprodukter och tillhörande metadata.

Artikel 7

EU:s plattform för standarder

1. Kommissionen ska inrätta, förvalta och underhålla en digital plattform (*EU:s plattform för standarder*) för att

   a) förteckna de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till samt gemensamma specifikationer,

   b) informera användarna om hur de får tillgång till standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till i enlighet med artikel 5,

   c) tillhandahålla information om begäranden om standardisering och statusen för deras genomförande,

   d) tillhandahålla information om det europeiska standardiseringssystemets resultat,

   e) tillhandahålla annan relevant information om det europeiska standardiseringssystemet.

2. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska i god tid och på ett strukturerat och maskinläsbart sätt ge kommissionen tillgång till relevant information om sin standardiseringsverksamhet enligt denna förordning.

Artikel 8

Unionens finansiering av det europeiska standardiseringssystemet

1. Unionen och medlemsstaterna får bidra till det europeiska standardiseringssystemets ekonomiska hållbarhet, inbegripet de europeiska standardiseringsorganisationernas och de nationella standardiseringsorganens standardiseringsverksamhet för att utarbeta begärda standarder och standardiseringsprodukter, samt till finansieringen av annan standardiseringsverksamhet till stöd för unionens mål.

2. Unionen får bevilja ekonomiskt stöd till något av följande organ i enlighet med målen och villkoren för unionens relevanta finansieringsprogram:

   a) Europeiska standardiseringsorganisationer.

   b) Utsedda organisationer för utarbetande av standarder.

   c) Europeiska intresseorganisationer.

   d) Nationella standardiseringsorgan.

3. Senast den 31 mars varje år ska europeiska standardiseringsorganisationer förse kommissionen med relevant information om sin ekonomiska hållbarhet i samband med sin verksamhet för begärda standarder och standardiseringsprodukter.

Artikel 9

Unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering

1. Kommissionen ska varje år anta ett arbetsprogram för europeisk standardisering.

2. Unionens årliga arbetsprogram som avses i punkt 1 ska innehålla följande information:

a) De nya begäranden om standardisering som kommissionen avser att anta under det kommande året.

b) De standardiseringsområden för vilka kommissionen kan komma att anta begäranden om standardisering under de följande åren, särskilt på grundval av kommissionens arbetsprogram och relevanta unionsstrategier.

c) De politikområden som kräver standardförberedande arbete, särskilt på grundval av unionens forsknings- och innovationsprioriteringar.

d) Eventuell ytterligare information som är relevant för att fastställa strategiska prioriteringar för europeisk standardisering.

3. I brådskande fall får kommissionen anta begäranden om standardisering utan föregående angivelse i unionens årliga arbetsprogram som avses i punkt 1.

4. Innan kommissionen antar unionens årliga arbetsprogram som avses i punkt 1 ska den offentliggöra utkastet till unionens årliga arbetsprogram på EU:s plattform för standarder. Medlemsstaterna, de europeiska standardiseringsorganisationerna, utsedda organisationer för utarbetande av standarder, europeiska intresseorganisationer, näringslivet och berörda parter inom forskning och innovation får lämna sina synpunkter inom en månad efter offentliggörandet av utkastet till unionens årliga arbetsprogram.

Kapitel 3
Standarder och standardiseringsprodukter från europeiska standardiseringsorganisationer

AVSNITT 1
EUROPEISKA STANDARDISERINGSORGANISATIONER

Artikel 10

Utseende av de europeiska standardiseringsorganisationerna

1. De europeiska standardiseringsorganisationerna förtecknas i bilaga I.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 39 för att ändra bilaga I för att utse nya europeiska standardiseringsorganisationer eller för att stryka en europeisk standardiseringsorganisation.

3. Kommissionen får utse en europeisk standardiseringsorganisation om den uppfyller samtliga följande krav:

a) Den är etablerad i unionen.

b) Den har minst ett nationellt standardiseringsorgan från varje medlemsstat bland sina medlemmar.

c) Den har förmågan att uppfylla kraven i denna förordning.

4. Kommissionen får stryka en europeisk standardiseringsorganisation från bilaga I om

a) den inte längre uppfyller kraven i denna förordning, eller

b) den inte längre, utifrån övervakningen av de centrala resultatindikatorer som avses i artikel 13, säkerställer en tillräcklig nivå på resultaten vid genomförandet av denna förordning.

Artikel 11

Nationella standardiseringsorgan

1. Varje medlemsstat ska utnämna minst ett nationellt standardiseringsorgan som är etablerat i unionen och ska säkerställa att minst ett nationellt standardiseringsorgan är medlem i varje europeisk standardiseringsorganisation.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilka nationella standardiseringsorgan de har utnämnt och ange vilka europeiska standardiseringsorganisationer de är medlemmar i. De ska utan dröjsmål informera kommissionen om eventuella ändringar av de utnämnda nationella standardiseringsorganen.

3. Kommissionen ska offentliggöra och uppdatera förteckningen över nationella standardiseringsorgan på EU:s plattform för standarder, med uppgift om vilka europeiska standardiseringsorganisationer de är medlemmar i.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella standardiseringsorganen fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 12

Europeiskt beslutsfattande för begärda standarder och standardiseringsprodukter

Oberoende av andra rådgivande yttranden ska varje europeisk standardiseringsorganisation säkerställa att samtliga följande beslut om begärda standarder och europeiska standardiseringsprodukter fattas uteslutande av företrädare för de nationella standardiseringsorganen i organisationens behöriga beslutande organ:

a) Beslut om godkännande av och avslag på en begäran om standardisering.

b) Beslut om godkännande av nya arbetsuppgifter som behövs för att tillmötesgå en begäran om standardisering.

c) Beslut om antagande, revidering, ändring och tillbakadragande av begärda standarder och standardiseringsprodukter.

Artikel 13

Centrala resultatindikatorer och resultatstyrning för europeiska standardiseringsorganisationer

1. Kommissionen ska övervaka de europeiska standardiseringsorganisationernas resultat när det gäller genomförandet av denna förordning på grundval av centrala resultatindikatorer som stöder den regelbundna bedömningen av följande:

a) Europeiska standardiseringsorganisationers snabbhet och punktlighet när det gäller att tillhandahålla begärda standarder och standardiseringsprodukter.

b) Kvaliteten på de begärda standarder och standardiseringsprodukter som tillhandahålls av europeiska standardiseringsorganisationer.

c) Delaktigheten i europeiska standardiseringsorganisationers standardiseringsprocess för begärda standarder och standardiseringsprodukter.

d) Samarbetet mellan europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan.

e) Det europeiska standardiseringssystemets internationella inflytande.

f) Alla andra faktorer som är relevanta för att utvärdera de europeiska standardiseringsorganisationernas resultat.

2. Kommissionen ska, efter samråd med de europeiska standardiseringsorganisationerna, genom genomförandeakter i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 40.2 anta och på EU:s plattform för standarder offentliggöra målvärdet, frekvensen och metoden för beräkningen av de centrala resultatindikatorer som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna ska säkerställa att värdena för de centrala resultatindikatorer som avses i punkt 2 offentliggörs och regelbundet uppdateras på EU:s plattform för standarder.

4. Varje europeisk standardiseringsorganisation ska skicka en årlig rapport om genomförandet av denna förordning till kommissionen senast den 31 januari varje år, som omfattar det föregående kalenderåret. I den rapporten ska de lämna närmare uppgifter om de centrala resultatindikatorer som fastställts i enlighet med punkt 2. Varje europeisk standardiseringsorganisation ska varje år offentliggöra sin rapport på sin webbplats.

5. Kommissionen och europeiska standardiseringsorganisationer ska hålla ett möte för en strukturell dialog på hög nivå minst två gånger om året för att se över de centrala resultatindikatorerna och främja resultat och samarbete mellan kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna.

Artikel 14

Samarbete mellan kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna

1. Kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna ska samarbeta nära och i en anda av lojalt samarbete när det gäller utarbetande, genomförande och bedömning av begäranden om standardisering.

2. Samarbetet ska bygga på transparens, snabbt informationsutbyte och lämpliga samråd mellan kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna.

3. Europeiska standardiseringsorganisationer ska göra det möjligt för kommissionen att delta i deras styrande beslutsorgan och i deras tekniska organ.

Artikel 15

Transparens i europeiska standardiseringsorganisationers och nationella standardiseringsorgans arbetsprogram

1. Minst en gång om året ska varje europeisk standardiseringsorganisation och varje nationellt standardiseringsorgan anta sitt arbetsprogram. Arbetsprogrammet ska innehålla information om de standarder och standardiseringsprodukter som den europeiska standardiseringsorganisationen eller det nationella standardiseringsorganet avser att utarbeta, revidera eller ändra, är i färd med att utarbeta, revidera eller ändra, eller redan har utarbetat, reviderat eller ändrat under den period som omfattas av det föregående arbetsprogrammet, förutom om dessa standarder eller standardiseringsprodukter är införlivanden av europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter.

2. Arbetsprogrammet ska för varje standard och varje europeisk standardiseringsprodukt ange

a) ämnesområde,

b) stadiet i utarbetandet av standarden eller standardiseringsprodukten,

c) förväntat datum för antagande,

d) den unionslagstiftning eller unionspolitik som standarden eller standardiseringsprodukten stöder, i relevanta fall,

e) hänvisningar till eventuella internationella standarder som standarden eller standardiseringsprodukten bygger på, i relevanta fall.

3. Varje europeisk standardiseringsorganisation och varje nationellt standardiseringsorgan ska göra sitt arbetsprogram tillgängligt på sin webbplats eller någon annan allmänt tillgänglig webbplats.

4. Varje europeisk standardiseringsorganisation och varje nationellt standardiseringsorgan ska utan dröjsmål underrätta övriga europeiska standardiseringsorganisationer, de nationella standardiseringsorganen och kommissionen om offentliggörandet av sitt arbetsprogram.

5. Nationella standardiseringsorgan får inte invända mot att ett ämne för standardisering i deras arbetsprogram behandlas på europeisk nivå av de europeiska standardiseringsorganisationerna, och får inte vidta några åtgärder som kan påverka ett beslut i det avseendet.

6. Under utarbetandet av de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna får de nationella standardiseringsorganen inte vidta några åtgärder som kan inverka menligt på den avsedda harmoniseringen och i synnerhet inte offentliggöra nya, reviderade eller ändrade nationella standarder eller standardiseringsprodukter på det berörda området.

Artikel 16

Transparens i europeiska standardiseringsorganisationers och nationella standardiseringsorgans utarbetande av standarder

1. Varje europeisk standardiseringsorganisation och nationellt standardiseringsorgan ska i elektronisk form översända utkast till begärda standarder och standardiseringsprodukter, europeiska standarder, europeiska standardiseringsprodukter och nationella standarder till andra europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan eller kommissionen, på deras begäran.

2. Varje europeisk standardiseringsorganisation och nationellt standardiseringsorgan ska ta vederbörlig hänsyn till eventuella synpunkter som de får från andra europeiska standardiseringsorganisationer, nationella standardiseringsorgan eller kommissionen när det gäller utkast som avses i punkt 1, och besvara dessa synpunkter inom tre månader från mottagandet.

3. När ett nationellt standardiseringsorgan får synpunkter om att utkastet till standard eller standardiseringsprodukt skulle få en negativ inverkan på den inre marknaden ska det samråda med de europeiska standardiseringsorganisationerna och kommissionen innan det fattar beslut om att anta utkastet.

4. Nationella standardiseringsorgan ska

a) säkerställa tillgången till utkast till nationella standarder på ett sätt som gör det möjligt för alla berörda parter, i synnerhet de som är etablerade i andra medlemsstater, att lämna synpunkter,

b) göra det möjligt för andra nationella standardiseringsorgan att skicka en observatör till den planerade verksamheten.

5. Efter det att kommissionen har offentliggjort hänvisningen till en begärd standard i enlighet med artikel 25 eller 31 ska de nationella standardiseringsorganen inom rimlig tid dra tillbaka alla nationella standarder som strider mot den standard som det hänvisas till och får inte offentliggöra några nya nationella standarder som inte överensstämmer med den standard som det hänvisas till.

AVSNITT 2
DELAKTIGHET OCH INTRESSENTERS DELTAGANDE

Artikel 17

Intressenters deltagande i europeisk standardisering

1. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska möjliggöra lämplig representation och effektivt deltagande av alla relevanta intressenter, inbegripet små och medelstora företag, miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen, forsknings- och innovationsaktörer samt myndigheter, i sin standardiseringsverksamhet.

2. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska uppmuntra och underlätta lämplig representation på teknisk nivå av företag, forsknings- och innovationsaktörer, inbegripet organisationer för öppen källkod, och främja deras medvetenhet om standardiseringsprocesser.

3. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska samarbeta med myndigheter, särskilt med marknadsövervakningsmyndigheter i medlemsstaterna.

Artikel 18

Europeiska intresseorganisationer

1. Kommissionen ska utse en europeisk organisation som företräder små och medelstora företag, en europeisk organisation som företräder konsumenter, en europeisk organisation som företräder miljöintressen och en europeisk organisation som företräder arbetstagarintressen till europeiska intresseorganisationer. Kommissionen ska genom genomförandeakter utse europeiska intresseorganisationer som uppfyller kriterierna i bilaga II efter ett öppet, icke-diskriminerande och transparent förfarande. Utseendet bör äga rum minst vart fjärde år.

2. De europeiska intresseorganisationer som utses i enlighet med punkt 1 ska delta i den standardiseringsverksamhet som bedrivs av de europeiska standardiseringsorganisationerna och de utsedda organisationerna för utarbetande av standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik och som är relevant för de intressen de företräder, för att säkerställa att dessa intressen vederbörligen beaktas vid utarbetandet av begärda standarder och standardiseringsprodukter.

3. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska underlätta en effektiv representation och ett effektivt deltagande av europeiska intresseorganisationer i alla följande skeden av utarbetandet av begärda standarder eller standardiseringsprodukter som är relevanta för de intressen de företräder:

a) Förslag till och godkännande av nya arbetsuppgifter.

b) Tekniska diskussioner om förslag.

c) Inlämnandet av synpunkter på utkast till standarder och standardiseringsprodukter.

d) Revidering och ändring av befintliga standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till.

4. De europeiska intresseorganisationerna ska säkerställa att information och medvetandehöjande åtgärder sprids till de intressenter som de företräder om utarbetande, antagande, revidering och ändring av begärda standarder och standardiseringsprodukter som är relevanta för de intressen som de företräder.

5. De europeiska intresseorganisationerna ska senast den 31 januari varje år skicka en årlig rapport om sin verksamhet till kommissionen. Denna rapport ska innehålla detaljerad information om sådana organisationers medlemskap och den verksamhet som de bedriver i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.

Artikel 19

Deltagande av kommissionens forskningsanläggningar och unionens byråer i europeisk standardisering

1. Kommissionens forskningsanläggningar och relevanta unionsbyråer får förse de europeiska standardiseringsorganisationerna med vetenskapliga och tekniska synpunkter inom sina expertområden för att säkerställa att europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter främjar spridning och tillvaratagande av europeiska forsknings- och innovationsresultat.

2. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska underlätta samarbetet med kommissionens forskningsanläggningar och med relevanta unionsbyråer vid utarbetandet av europeiska standarder och europeiska standardiseringsprodukter, bland annat genom att tillåta fritt deltagande i sina tekniska organ och ge dem fri tillgång till sådana standarder och standardiseringsprodukter samt till förberedande och förklarande dokument.

Artikel 20

Intressenters deltagande i nationell standardisering

1. Nationella standardiseringsorgan ska möjliggöra ett effektivt deltagande av alla relevanta intressenter, inbegripet små och medelstora företag, miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen, forsknings- och innovationsaktörer samt myndigheter, i sin standardiseringsverksamhet.

2. Nationella standardiseringsorgan ska för små och medelstora företag, miljö-, arbetstagar- och konsumentintressen, forsknings- och innovationsaktörer samt myndigheter säkerställa samtliga följande aspekter:

a) I sina årliga arbetsprogram ange vilka standardiseringsprojekt som är av särskilt intresse för dessa intressenter.

b) Ge tillgång till standardiseringsverksamheten utan att kräva att de blir medlemmar i ett nationellt standardiseringsorgan.

c) Ge fri tillgång till att delta i deras standardiseringsverksamhet, eller tillåta sådant deltagande till reducerade avgifter.

d) Ge fri tillgång till utkast till standarder och standardiseringsprodukter.

e) Tillämpa reducerade avgifter för tillhandahållande av standarder och standardiseringsprodukter och för andra tjänster som tillhandahålls av nationella standardiseringsorgan för att underlätta användningen av standarder och standardiseringsprodukter.

Artikel 21

Nationella myndigheters deltagande i europeisk standardisering

Medlemsstaterna ska, där så är lämpligt, främja deltagandet av myndigheter, däribland marknadsövervakningsmyndigheter, i nationell standardiseringsverksamhet som syftar till att utarbeta, revidera eller ändra begärda standarder eller standardiseringsprodukter.

AVSNITT 3
BEGÄRANDEN OM STANDARDISERING RIKTADE TILL EUROPEISKA STANDARDISERINGSORGANISATIONER

Artikel 22

Samråd med europeiska standardiseringsorganisationer

1. Om kommissionens avdelningar har konstaterat att det finns ett behov av en standard eller en standardiseringsprodukt ska de först på lämpligt sätt samråda med de europeiska standardiseringsorganisationerna om deras förmåga att godta en begäran om standardisering för detta standardiseringsbehov och att utarbeta standarder eller standardiseringsprodukter av hög kvalitet i tid.

2. Det samråd som avses i punkt 1 får omfatta

a) befintligheten av och mognadsgraden på relevanta internationella, europeiska eller nationella standardiseringsprocesser,

b) de europeiska standardiseringsorganisationernas kapacitet och beredskap att tillhandahålla standarden eller standardiseringsprodukten inom en fastställd tidsram,

c) standardiseringsprocessens förväntade tidsåtgång,

d) det förväntade deltagandet och delaktigheten av berörda parter i standardiseringsprocessen,

e) relevansen, kvaliteten och marknadsanvändningen av befintliga tekniska specifikationer eller standarder,

f) den förväntade tillgången till den tekniska expertis och de resurser som krävs för att utarbeta standarden eller standardiseringsprodukten och möjligheten att begränsa deltagandet under processen för utarbetande av sådana standarder eller standardiseringsprodukter,

g) all annan information som kommissionen kan anse vara relevant för att bedöma de europeiska standardiseringsorganisationernas förmåga att utarbeta standarder eller standardiseringsprodukter av hög kvalitet som kan tillgodose standardiseringsbehovet.

3. De berörda europeiska standardiseringsorganisationerna ska svara inom en månad från mottagandet av samrådet.

4. Kommissionen ska bedöma det svar som avses i punkt 3 i denna artikel, eller avsaknaden av svar, och får på grundval av denna bedömning

   a) utfärda en begäran om standardisering till en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer i enlighet med artikel 23,

   b) utfärda en begäran om standardisering till en eller flera utsedda organisationer för utarbetande av standarder i enlighet med artikel 29,

   c) anta gemensamma specifikationer i enlighet med artikel 32.

Artikel 23

Begäranden om standardisering riktade till europeiska standardiseringsorganisationer

1. Kommissionen får rikta en begäran om standardisering till en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer om att utarbeta, revidera eller ändra europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter som det ska hänvisas till i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen ska anta begäranden om standardisering genom genomförandeakter.

2. Begäran om standardisering ska innehålla allt följande:

   a) Kraven avseende det innehåll som de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna ska uppfylla.

   b) En tidsfrist för tillhandahållandet av varje begärd standard eller standardiseringsprodukt.

   c) Ett utgångsdatum.

3. Begäran om standardisering får

   a) ange de begärda standardernas eller standardiseringsprodukternas avsedda rättsliga verkan,

   b) ange de steg som ska vidtas för att tillhandahålla de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna i tid,

   c) ange krav för samarbetet mellan de europeiska standardiseringsorganisationer som begäran om standardisering riktar sig till,

   d) ange krav för berörda parters deltagande i standardiseringsprocessen,

   e) kräva att de europeiska standardiseringsorganisationerna tar hänsyn till fastställda befintliga tekniska specifikationer eller standarder,

   f) ange krav för periodiska revideringar av de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna,

   g) kräva tillhandahållandet av harmoniserade standardiseringsprodukter som ett steg mot harmoniserade standarder,

   h) begränsa deltagandet i standardiseringsprocessen för begärda standarder eller standardiseringsprodukter med anknytning till unionens strategiska tillgångar, intressen, oberoende eller säkerhet till företrädare för rättsliga enheter som är etablerade i medlemsstaterna och har sina strukturer för verkställande ledning i unionen, och som inte kontrolleras av ett tredjeland eller en rättslig enhet som

är etablerad i ett tredjeland, eller till enheter som är etablerade i tredjeländer som effektivt tillgodoser unionens intressen,

i) fastställa särskilda krav för samarbetet mellan europeiska standardiseringsorganisationer och internationella standardiseringsorgan, inbegripet krav som rör det undantag som avses i artikel 35.2,

j) ange eventuella andra krav som kommissionen anser vara nödvändiga för utarbetandet av de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna.

4. Innan kommissionen antar en begäran om standardisering ska den offentliggöra utkastet till begäran om standardisering på EU:s plattform för standarder, utom i motiverade fall eller om den avser att ändra en begäran om standardisering vad gäller tidsfristerna för tillhandahållande av begärda standarder eller standardiseringsprodukter, det utgångsdatum som anges i begäran om standardisering eller förtydligandet av de krav som ska uppfyllas. De europeiska standardiseringsorganisationerna, de europeiska intresseorganisationerna och de europeiska sektorsexperterna får lämna sina yttranden om begäran inom en månad efter offentliggörandet av utkastet till begäran om standardisering.

5. Kommissionen ska sträva efter att anta den genomförandeakt som avses i punkt 1 inom 12 månader från dagen för mottagandet av svaret på det samråd som avses i artikel 22.3 och inom tre månader från slutet av det samråd som avses i punkt 4 i den här artikeln.

6. Genom undantag från punkt 5 i den här artikeln ska kommissionen, om begäran om standardisering anger de krav som avses i punkt 3 g–i i den här artikeln, anta den genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 40.3. Kommissionen ska sträva efter att lämna utkastet till genomförandeakt till omröstning i den kommitté som avses i artikel 40.1 inom 12 månader från dagen för mottagandet av svaret på det samråd som avses i artikel 22.4 och inom sex månader från slutet av det samråd som avses i punkt 4 i den här artikeln.

7. De berörda europeiska standardiseringsorganisationerna ska inom en månad från dagen för underrättelsen ange om de godtar begäran om standardisering. Kommissionen ska göra den antagna begäran om standardisering tillgänglig på EU:s plattform för standarder och på den plattformen ange om och vilka europeiska standardiseringsorganisationer som har godtagit den.

Artikel 24

Genomförande av begäranden om standardisering riktade till europeiska standardiseringsorganisationer

1. Om en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer har godtagit en begäran om standardisering ska de regelbundet rapportera till kommissionen om den verksamhet de har bedrivit och de framsteg de har uppnått i utarbetandet av de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna för att tillhandahålla dem inom de tidsfrister som anges i begäran om standardisering.

2. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska förse kommissionen med alla utkast till dokument som skickas ut för synpunkter från allmänheten eller granskning, och relevanta normativa hänvisningar, och på begäran alla dokument som utarbetas som svar på en begäran om standardisering. Kommissionen får lämna synpunkter på

utkasten till begärda standarder och standardiseringsprodukter. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska ta vederbörlig hänsyn till kommissionens synpunkter på dessa utkast till dokument för att främja överensstämmelse inför kommissionens bedömning enligt artikel 25.2.

Artikel 25

Bedömning av de begärda standarder och standardiseringsprodukter som tillhandahålls av europeiska standardiseringsorganisationer

1. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska tillhandahålla de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna till kommissionen så snart de har antagits och inom den tidsfrist för tillhandahållande som anges i begäran om standardisering.

2. Kommissionen ska, med stöd av de europeiska standardiseringsorganisationerna, inom sex månader från det att de tillhandahållna standarderna eller standardiseringsprodukterna tillhandahållits, bedöma om de överensstämmer med begäran om standardisering och med de krav som fastställs i relevant unionslagstiftning eller, när så är lämpligt, med målen för relevant unionspolitik.

3. Om en begärd standard eller standardiseringsprodukt på lämpligt sätt överensstämmer med begäran om standardisering och uppfyller de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att omfatta eller, när så är lämpligt, målen för relevant unionspolitik, ska kommissionen offentliggöra en hänvisning till den i *Europeiska unionens officiella tidning*, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning. Kommissionen ska sträva efter att offentliggöra hänvisningen till en sådan standard eller standardiseringsprodukt inom tre månader från dagen för det positiva resultatet av den bedömning som avses i punkt 2.

4. Om en begärd standard eller standardiseringsprodukt på lämpligt sätt överensstämmer med begäran om standardisering och delvis uppfyller de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att omfatta får kommissionen offentliggöra en hänvisning till den med begränsningar i *Europeiska unionens officiella tidning*, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning.

5. Om en begärd standard eller standardiseringsprodukt inte uppfyller de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att omfatta eller, när så är lämpligt, målen för relevant unionspolitik, eller inte på lämpligt sätt överensstämmer med begäran om standardisering, ska kommissionen informera de europeiska standardiseringsorganisationerna inom sex månader från dagen för tillhandahållandet av standarden eller standardiseringsprodukten, utom i vederbörligen motiverade fall.

6. De europeiska standardiseringsorganisationerna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen när de påbörjar processen med att revidera eller ändra en standard eller standardiseringsprodukt som det hänvisas till. Om begäran om standardisering inte har löpt ut vid den tidpunkt då den reviderade eller ändrade standarden eller standardiseringsprodukten tillhandahålls ska kommissionen offentliggöra hänvisningen till den standarden eller standardiseringsprodukten i *Europeiska unionens officiella tidning*, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning. I detta avseende ska den offentliggöra hänvisningen utan att behöva anta en ny begäran om

standardisering eller ändra motsvarande begäran om standardisering, om ändringarna av den standard eller standardiseringsprodukt som det hänvisas till på lämpligt sätt överensstämmer med begäran om standardisering och uppfyller de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att omfatta eller, när så är lämpligt, målen för relevant unionspolitik.

7. Om en hänvisning till en harmoniserad standard har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med punkt 3 ska hänvisningen till motsvarande harmoniserade standardiseringsprodukt dras tillbaka.

8. Om de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna inte har tillhandahållits inom den tidsfrist som anges i begäran om standardisering eller om kommissionen har bedömt att de inte uppfyller kraven i enlighet med punkt 5 i denna artikel eller att de steg som avses i artikel 23.3 b inte har vidtagits på lämpligt sätt, får kommissionen fatta något av följande beslut:

   a) Ändra begäran om standardisering till den europeiska standardiseringsorganisationen.

   b) Återkalla begäran om standardisering till den europeiska standardiseringsorganisationen och utfärda en begäran om standardisering till en eller flera organisationer för utarbetande av standarder i enlighet med artikel 29.

   c) Anta gemensamma specifikationer i enlighet med artikel 32.

Kapitel 4
Andra standardiseringsprocesser och skyddsmekanismer

AVSNITT 1
BEGÄRANDEN OM STANDARDISERING TILL UTSEDDA ORGANISATIONER FÖR UTARBETANDE AV STANDARDER

Artikel 26

Utseende av organisationer för utarbetande av standarder

1. Kommissionen får genom genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 40.3 utse en organisation för utarbetande av standarder som kan motta en begäran om att utarbeta, revidera eller ändra standarder och standardiseringsprodukter i enlighet med artikel 29.

2. Kommissionen får endast utse, i enlighet med punkt 1 i denna artikel, en organisation för utarbetande av standarder som kan säkerställa att dess processer för utarbetandet av standarder och standardiseringsprodukter uppfyller kraven i artikel 27.

3. Kommissionen får genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 40.3 återkalla det utseende som avses i punkt 1 i den här artikeln om organisationen för utarbetande av standarder inte längre uppfyller kraven i artikel 27 eller på annat sätt inte längre ändamålsenligt kan tjäna unionens intressen.

4. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över utsedda organisationer för utarbetande av standarder på EU:s plattform för standarder.

Artikel 27

Krav på utsedda organisationer för utarbetande av standarder

1. Organisationer för utarbetande av standarder som utses i enlighet med artikel 26 ska uppfylla samtliga följande krav:

   a) Inte vara ett internationellt standardiseringsorgan, ett nationellt standardiseringsorgan eller ett standardiseringsorgan i ett tredjeland som är medlem i internationella standardiseringsorgan.

   b) Följa principerna om öppenhet, transparens, neutralitet och samförstånd enligt punkt 2 i denna artikel.

   c) Säkerställa att deras processer för utarbetande av begärda standarder och standardiseringsprodukter uppfyller kraven i punkt 3 i denna artikel.

2. De utsedda organisationerna för utarbetande av standarder ska säkerställa samtliga följande aspekter:

   a) Att standarder och standardiseringsprodukter utarbetas på grundval av öppna beslutsförfaranden som är tillgängliga för alla berörda parter på de marknader som berörs av sådana standarder och standardiseringsprodukter.

   b) Att deras process för beslutsfattande bygger på samarbete och samförstånd och inte gynnar någon särskild intressent.

   c) Att deras arbetsprogram är transparenta.

3. Vid utarbetandet av standarder och standardiseringsprodukter som begärs i enlighet med artikel 29 ska utsedda organisationer för utarbetande av standarder säkerställa samtliga följande aspekter:

   a) Att deras processer är inkluderande genom att möjliggöra ett effektivt deltagande av alla berörda parter, särskilt berörda parter i unionen och de europeiska intresseorganisationer som avses i artikel 18.

   b) Att de tar vederbörlig hänsyn till unionens intressen, i den mån dessa intressen företräds.

   c) Att de uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 28

Transparens vid utarbetandet av begärda standarder och standardiseringsprodukter genom utsedda organisationer för utarbetande av standarder

1. Varje utsedd organisation för utarbetande av standarder ska i elektronisk form och på deras begäran skicka alla utkast till begärda standarder eller standardiseringsprodukter till de europeiska standardiseringsorganisationerna. Europeiska standardiseringsorganisationer får till de utsedda organisationerna för utarbetande av standarder skicka sina synpunkter på överensstämmelsen mellan utkasten till begärda standarder och standardiseringsprodukter och deras standarder och standardiseringsprodukter som de hänvisas till inom en månad från dagen för mottagandet av utkastet till begärda standarder eller standardiseringsprodukter.

2. Varje utsedd organisation för utarbetande av standarder ska ta vederbörlig hänsyn till eventuella synpunkter som de får från europeiska standardiseringsorganisationer när

det gäller de utkast som avses i punkt 1, och besvara dessa synpunkter inom tre månader från mottagandet.

Artikel 29

Begäranden om standardisering till utsedda organisationer för utarbetande av standarder

1. Kommissionen får genom genomförandeakter rikta en begäran om standardisering till en eller flera utsedda organisationer för utarbetande av standarder om att utarbeta, revidera eller ändra europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter som det ska hänvisas till i *Europeiska unionens officiella tidning*, i något av följande fall:

   a) De europeiska standardiseringsorganisationer som rådfrågats i enlighet med artikel 22 har inte svarat eller har informerat kommissionen om att de inte avser att godta begäran om standardisering avseende standarderna eller standardiseringsprodukterna.

   b) Kommissionen anser efter ett samråd enligt artikel 22 att det svar som ges på de punkter som avses i punkt 2 i den artikeln inte skulle leda till att de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna tillhandahålls i tid eller håller tillräcklig kvalitet.

   c) Ingen av de europeiska standardiseringsorganisationer till vilka kommissionen har riktat en begäran i enlighet med artikel 23 har godtagit den.

   d) De begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna har inte tillhandahållits inom den tidsfrist som anges i den begäran om standardisering som utfärdats i enlighet med artikel 23.

   e) Kommissionen anser att de steg som avses i artikel 23.3 b inte har vidtagits på lämpligt sätt.

   f) Kommissionen anser att de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna inte uppfyller kraven i enlighet med artikel 25.5.

2. Begäran om standardisering ska innehålla allt följande:

   a) Kraven avseende det innehåll som de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna ska uppfylla.

   b) En tidsfrist för tillhandahållande av dem.

   c) Ett fastställt utgångsdatum.

3. Begäran om standardisering får

   a) ange de begärda standardernas eller standardiseringsprodukternas avsedda rättsliga verkan,

   b) ange de steg som ska vidtas för att tillhandahålla de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna i tid,

   c) ange krav för samarbetet mellan de utsedda organisationer för utarbetande av standarder som begäran om standardisering riktar sig till,

   d) ange krav för berörda parters deltagande i standardiseringsprocessen,

e) kräva att de utsedda organisationerna för utarbetande av standarder tar hänsyn till fastställda befintliga tekniska specifikationer eller standarder,

f) ange krav för periodiska revideringar av de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna,

g) begränsa deltagandet i standardiseringsprocessen för begärda standarder eller standardiseringsprodukter med anknytning till unionens strategiska tillgångar, intressen, oberoende eller säkerhet till företrädare för rättsliga enheter som är etablerade i medlemsstaterna och har sina strukturer för verkställande ledning i unionen, och som inte kontrolleras av ett tredjeland eller en rättslig enhet som är etablerad i ett tredjeland, eller till enheter i tredjeländer som effektivt tillgodoser unionens intressen,

h) fastställa särskilda krav för samarbetet mellan utsedda organisationer för utarbetande av standarder och internationella standardiseringsorgan, inbegripet krav som rör det undantag som avses i artikel 35.2,

i) ange eventuella andra krav som kommissionen anser vara nödvändiga för utarbetandet av de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna.

4. Innan kommissionen antar en begäran om standardisering ska den offentliggöra utkastet till begäran om standardisering på EU:s plattform för standarder, utom i motiverade fall eller om den avser att ändra en begäran om standardisering vad gäller tidsfristerna för tillhandahållande av begärda standarder eller standardiseringsprodukter, det utgångsdatum som anges i begäran om standardisering eller förtydligandet av de krav som ska uppfyllas. De utsedda organisationerna för utarbetande av standarder, de europeiska intresseorganisationerna, europeiska standardiseringsorganisationer och europeiska sektorsexperter får lämna sina synpunkter inom en månad efter offentliggörandet av utkastet till begäran om standardisering.

5. Kommissionen ska anta den genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 40.3. Kommissionen ska sträva efter att lämna utkastet till genomförandeakt till omröstning i den kommitté som avses i artikel 40.1 inom sex månader från slutet av det samråd som avses i punkt 4 i den här artikeln.

6. De berörda utsedda organisationerna för utarbetande av standarder ska inom en månad från dagen för underrättelsen ange om de godtar begäran om standardisering. Kommissionen ska göra antagna begäranden om standardisering tillgängliga på EU:s plattform för standarder och på den plattformen ange om och vilka utsedda organisationer för utarbetande av standarder som har godtagit den.

Artikel 30

Genomföranden av begäranden om standardisering riktade till utsedda organisationer för utarbetande av standarder

1. Om en eller flera utsedda organisationer för utarbetande av standarder har godtagit en begäran om standardisering ska de regelbundet rapportera till kommissionen om den verksamhet de har bedrivit och de framsteg de har uppnått i utarbetandet av de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna för att tillhandahålla dem inom de tidsfrister som anges i begäran om standardisering.

2. De utsedda organisationerna för utarbetande av standarder ska förse kommissionen med alla utkast till dokument som skickas ut för synpunkter från allmänheten eller granskning, och relevanta normativa hänvisningar, och på begäran alla dokument som utarbetas som svar på en begäran om standardisering. Kommissionen får lämna synpunkter på utkasten till begärda standarder och standardiseringsprodukter. De utsedda organisationerna för utarbetande av standarder ska ta vederbörlig hänsyn till kommissionens synpunkter på dessa utkast till dokument för att främja överensstämmelse inför kommissionens bedömning enligt artikel 31.2.

Artikel 31

Bedömning av de begärda standarder och standardiseringsprodukter som tillhandahålls av utsedda organisationer för utarbetande av standarder

1. De utsedda organisationerna för utarbetande av standarder ska tillhandahålla de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna till kommissionen så snart de har antagits och inom den tidsfrist för tillhandahållande som anges i begäran om standardisering.

2. Kommissionen ska, med stöd av de berörda utsedda organisationerna för utarbetande av standarder och relevanta grupper av sektorsexperter, inom sex månader från det att de tillhandahållna standarderna eller standardiseringsprodukterna tillhandahållits, bedöma om de överensstämmer med begäran om standardisering och med de krav som fastställs i relevant unionslagstiftning eller, när så är lämpligt, med målen för relevant unionspolitik, och de tillhandahållna standardernas eller standardiseringsprodukternas överensstämmelse med andra relevanta standarder eller standardiseringsprodukter som det hänvisas till.

3. Om en begärd standard eller standardiseringsprodukt på lämpligt sätt överensstämmer med begäran om standardisering, uppfyller de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att omfatta eller, när så är lämpligt, målen för relevant unionspolitik, och överensstämmer med andra relevanta standarder eller standardiseringsprodukter som det hänvisas till, ska kommissionen offentliggöra en hänvisning till den i *Europeiska unionens officiella tidning*, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning. Kommissionen ska sträva efter att offentliggöra hänvisningen till en sådan standard eller standardiseringsprodukt inom tre månader från dagen för det positiva resultatet av den bedömning som avses i punkt 2.

4. Om en begärd standard eller standardiseringsprodukt delvis uppfyller de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att omfatta får kommissionen offentliggöra en hänvisning till den med begränsningar i *Europeiska unionens officiella tidning*, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning.

5. Om en begärd standard eller standardiseringsprodukt inte uppfyller de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att omfatta eller, när så är lämpligt, målen för relevant unionspolitik, eller inte på lämpligt sätt överensstämmer med begäran om standardisering eller inte överensstämmer med andra relevanta standarder eller standardiseringsprodukter som det hänvisas till, ska kommissionen informera de berörda utsedda organisationerna för utarbetande av standarder inom sex månader från dagen för tillhandahållandet av standarden eller standardiseringsprodukten, utom i vederbörligen motiverade fall.

6. De utsedda organisationerna för utarbetande av standarder ska utan dröjsmål underrätta kommissionen när de påbörjar processen med att revidera eller ändra en standard eller standardiseringsprodukt som det hänvisas till. Om begäran om standardisering inte har löpt ut vid den tidpunkt då den reviderade eller ändrade standarden eller standardiseringsprodukten antas ska kommissionen offentliggöra hänvisningen till den standarden eller standardiseringsprodukten i *Europeiska unionens officiella tidning*, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning. I detta avseende ska den offentliggöra hänvisningen utan att behöva anta en ny begäran om standardisering eller ändra motsvarande begäran om standardisering, om ändringarna av den standard eller standardiseringsprodukt som det hänvisas till på lämpligt sätt överensstämmer med begäran om standardisering, uppfyller de krav i relevant unionslagstiftning som den syftar till att omfatta eller, när så är lämpligt, målen för relevant unionspolitik och överensstämmer med andra relevanta standarder eller standardiseringsprodukter som det hänvisas till.

7. Om de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna inte har tillhandahållits inom den tidsfrist som anges i begäran om standardisering eller om kommissionen har bedömt att de inte uppfyller kraven i enlighet med punkt 5 i denna artikel eller att de steg som avses i artikel 29.3 b inte har vidtagits på lämpligt sätt, får kommissionen fatta något av följande beslut:

   a) Återkalla eller ändra begäran om standardisering till den berörda utsedda organisationen för utveckling av standarder.

   b) Anta gemensamma specifikationer i enlighet med artikel 32.

AVSNITT 2
GEMENSAMMA SPECIFIKATIONER OCH SKYDDSMEKANISMER

Artikel 32

Gemensamma specifikationer

1. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av gemensamma specifikationer som ger presumtion om överensstämmelse med kraven i relevant unionslagstiftning.

2. Kommissionen får anta den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel om

   a) de europeiska standardiseringsorganisationer som rådfrågats i enlighet med artikel 22 har inte svarat eller har informerat kommissionen om att de inte avser att godta begäran om standardisering avseende standarderna eller standardiseringsprodukterna.

   b) kommissionen anser efter samrådet enligt artikel 22 att det svar som ges på de punkter som avses i punkt 2 i den artikeln inte skulle leda till att de begärda standarderna eller standardiseringsprodukterna tillhandahålls i tid eller håller tillräcklig kvalitet, eller

   c) kommissionen har dragit tillbaka hänvisningen till en harmoniserad standard i enlighet med artikel 33.

3. Kommissionen får anta den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel om den har antagit en begäran om standardisering som omfattar de krav som avses i punkt 1 i denna artikel i enlighet med artikel 23 eller 29, om det inte finns någon

harmoniserad standard som omfattar de krav som avses i punkt 1 i denna artikel och ingen sådan harmoniserad standard förväntas bli föremål för hänvisning inom rimlig tid, och om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Ingen av de europeiska standardiseringsorganisationer eller utsedda organisationer för utarbetande av standarder till vilka kommissionen har riktat en begäran i enlighet med artikel 23 eller 29 har godtagit den.

b) Den begärda standarden eller standardiseringsprodukten har inte tillhandahållits inom den tidsfrist som anges i begäran om standardisering.

c) Kommissionen anser att de steg som avses i artikel 23.4 b eller 29.3 b inte har vidtagits på lämpligt sätt.

d) Kommissionen anser att den begärda standarden eller standardiseringsprodukten inte uppfyller kraven i enlighet med artikel 25.5 eller 31.5.

4. Kommissionen ska anta den genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011. För detta ändamål ska den behöriga kommittén vara den kommitté som avses i motsvarande unionslagstiftning eller, i avsaknad av en sådan kommitté, den kommitté som avses i artikel 40 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 40.3.

5. Innan kommissionen utarbetar utkastet till den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel ska den underrätta den kommitté som avses i artikel 40 om att den anser att villkoren i punkt 2 eller 3 i den här artikeln är uppfyllda.

6. När kommissionen utarbetar det utkast till genomförandeakt som avses i punkt 1 i den här artikeln ska den ta hänsyn till synpunkter från relevanta expertgrupper och vederbörligen samråda med alla berörda parter. Kommissionen får om så är relevant använda de handlingar som avses i artikel 24.2 eller 30.2 som grund för genomförandeakten.

7. Om kommissionen antar en genomförandeakt som avses i punkt 1 ska den göra den tillgänglig på EU:s plattform för standarder.

8. Om en standard antas till följd av den begäran om standardisering som avses i punkt 3 och om en hänvisning till den standarden offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* ska kommissionen återkalla eller ändra den genomförandeakt som avses i punkt 1, eller de delar av den, som omfattar samma krav som de som omfattas av den standarden.

Artikel 33

Anmälan om skyddsåtgärder för standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till och gemensamma specifikationer

1. Om en medlemsstat, Europaparlamentet eller kommissionen anser att en standard eller en standardiseringsprodukt som det hänvisas till, eller delar av den, eller en gemensam specifikation, eller delar av den, inte uppfyller de krav som fastställs i relevant unionslagstiftning som de syftar till att omfatta, ska den omedelbart anmäla detta till de övriga medlemsstaterna, Europaparlamentet och kommissionen, i tillämpliga fall, och bifoga en detaljerad förklaring.

2. Om en medlemsstat, Europaparlamentet eller kommissionen inte har gjort några invändningar mot den anmälan som avses i punkt 1 inom en månad från mottagandet, ska kommissionen inom sex månader från den anmälan som avses i punkt 1 besluta huruvida hänvisningen till den standarden eller standardiseringsprodukten i *Europeiska unionens officiella tidning* ska behållas med begränsningar eller återkallas, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning, eller om den gemensamma specifikationen ska ändras eller upphävas.

3. Om en medlemsstat, Europaparlamentet eller kommissionen har gjort invändningar mot anmälan inom en månad från mottagandet, ska kommissionen samråda med anmälaren de invändande parterna, bedöma den mottagna informationen och inom tolv månader från den anmälan som avses i punkt 1 besluta huruvida hänvisningen till den standarden eller standardiseringsprodukten i *Europeiska unionens officiella tidning* ska behållas, behållas med begränsningar eller återkallas, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning, eller om den gemensamma specifikationen ska behållas, ändras eller upphävas.

Artikel 34

Återkallande av standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till

De europeiska standardiseringsorganisationerna och de utsedda organisationerna för utarbetande av standarder ska underrätta kommissionen när de påbörjar processen med att återkalla en standard eller standardiseringsprodukt som det hänvisas till. Kommissionen får återkalla hänvisningen till en sådan standard eller standardiseringsprodukt från *Europeiska unionens officiella tidning*, antingen genom genomförandeakter enligt denna förordning eller på annat sätt som föreskrivs i relevant unionslagstiftning.

Kapitel 5
Åtgärder för att förbättra unionens samordning av internationell standardisering

Artikel 35

Principen om internationellt i första hand och samarbete med internationella standardiseringsorgan

1. Om internationella standarder finns eller kommer att färdigställas inom kort ska europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utveckling av standarder använda dem, eller relevanta delar av dem, som grund för de begärda standarder och standardiseringsprodukter som de utarbetar.

2. Om kommissionen anser att en befintlig internationell standard eller ett utkast till en sådan, eller relevanta delar av den, är ineffektiv eller olämplig för det legitima mål som eftersträvas, får den i begäran om standardisering i enlighet med artikel 23.3 i eller 29.3 h ange att europeiska standardiseringsorganisationer eller utsedda organisationer för utveckling av standarder inte ska använda en befintlig internationell standard eller ett utkast till en sådan, eller relevanta delar av den, som grund för de begärda standarderna och standardiseringsprodukterna.

Artikel 36

Europeisk samordning av internationell standardisering

1. Kommissionen ska i samarbete med europeiska standardiseringsorganisationer underlätta informationsutbytet med och mellan medlemsstaterna när det gäller internationell standardisering och främja europeiska experters deltagande i internationella standardiseringsorgan.

2. Medlemsstaterna och de europeiska standardiseringsorganisationerna ska regelbundet informera kommissionen om relevant utveckling i sin internationella standardiseringsverksamhet.

Artikel 37

Samarbete med andra organisationer för utveckling av standarder

1. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utveckling av standarder ska informera och samråda med kommissionen innan de ingår ett avtal med en organisation för utveckling av standarder som påverkar deras standardiseringsverksamhet till stöd för unionens lagstiftning och politik. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om varje ändring, förlängning, tillfälligt upphävande eller uppsägning av sådana avtal.

2. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utveckling av standarder ska främja begärda standarder och standardiseringsprodukter när de deltar i arbetet i andra organisationer för utveckling av standarder.

Kapitel 6
Styrning, delegerade befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 38

Kompetenscentrum för europeisk standardisering

1. Kompetenscentrumet för europeisk standardisering inom kommissionen ska ha följande uppgifter:

   a) Samordna kommissionens genomförande av den här förordningen.

   b) Främja samarbetet mellan kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna.

   c) Utveckla det europeiska standardiseringssystemets resultat, inbegripet de europeiska intresseorganisationernas bidrag.

   d) Identifiera organisationer för utveckling av standarder som är verksamma på de områden som fastställs i unionens årliga arbetsprogram för europeisk standardisering, övervaka deras verksamhet och bedöma om de uppfyller kraven i artikel 27.

   e) Samordna deltagandet av sektorsexperter från kommissionen, relevanta unionsbyråer och medlemsstaterna i standardiseringsverksamhet som rör unionens lagstiftning och politik.

   f) Förbättra samordningen mellan europeiska standardiseringsaktörer i internationell standardiseringsverksamhet.

g) Främja integreringen av unionens forsknings- och innovationspolitik i standardiseringsverksamhet och utvecklingen av utbildning och kompetens om standardisering inom unionen.

h) Samordna utvecklingen av standardförberedande specifikationer på områden av allmänt intresse och stödja utarbetandet av gemensamma specifikationer.

Artikel 39

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 10.2 ges till kommissionen tills vidare från och med den [*OP: för in den dag då denna förordning träder i kraft*].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 10.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. Delegerade akter som antas enligt artikel 10.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 40

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 41

Utvärdering och översyn

1. Senast den [*OP: för in den dag då denna förordning träder i kraft + fem år*], och därefter vart femte år, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.

2. Senast den [*OP: för in den dag då denna förordning börjar tillämpas + fem år*] ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet och rådet.

Kapitel 7
Slutbestämmelser

Artikel 42

Upphävande

1. Förordning (EU) nr 1025/2012 ska upphöra att gälla. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III till den här förordningen.

2. Artikel 48 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 ska upphöra att gälla.

Artikel 43

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [*OP: för in den dag då denna förordning träder i kraft + sex månader*].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*
[...]	*[...]*

FINANSIERINGSÖVERSIKT OCH DIGITAL ÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET 3
1.1 Förslagets eller initiativets titel 3
1.2 Berörda politikområden 3
1.3 Mål 3
1.3.1 Allmänt/allmänna mål 3
1.3.2 Specifikt/specifika mål 3
1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas 3
1.3.4 Prestationsindikatorer 3
1.4 Förslaget eller initiativet avser 4
1.5 Grunder för förslaget eller initiativet 4
1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet 4
1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna. 4
1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder 4
1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument 5
1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning 5
1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser 6
1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er) 6
2. FÖRVALTNING 8
2.1 Regler om uppföljning och rapportering 8
2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem 8
2.2.1 Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås 8
2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna 8
2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande) 8
2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter 9
3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER 10
3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten 10

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen 12
3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen 12
3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten 12
3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag 22
3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen 24
3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten 24
3.2.3.2 Totala anslag 24
3.2.4 Beräknat personalbehov 25
3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten 25
3.2.4.2 Totalt personalbehov 26
3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar 28
3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen 28
3.2.7 Bidrag från tredje part 28
3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna 29
4 DIGITALA INSLAG 29
4.1 Krav med digital relevans 30
4.2 Data 30
4.3 Digitala lösningar 31
4.4 Interoperabilitetsbedömning 31
4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande 32

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk standardisering och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012

1.2 Berörda politikområden

Standardiseringspolitik, inre marknad, industripolitik

1.3 Mål

1.3.1 Allmänt/allmänna mål

De allmänna målen med detta lagstiftningsförslag är följande:

a) Främja EU:s globala konkurrenskraft och tekniska suveränitet genom att göra det europeiska standardiseringssystemet snabbare, mer flexibelt, mer inkluderande och bättre samordnat, så att det stöder ett skyndsamt tillhandahållande av standarder på strategiska områden och stärker EU:s roll i det internationella standardiseringsarbetet.

b) Säkerställa att EU:s inre marknad fungerar på ett bättre sätt genom att öka tillgången till harmoniserade standarder och andra standarder i rätt tid till stöd för EU:s lagstiftning och politik, och därigenom minska skillnaderna mellan nationella strategier och underlätta spridningen av produkter och tjänster som uppfyller kraven i hela unionen.

c) Sänka regelkostnaderna för EU-företag, särskilt små och medelstora företag, genom att öka de harmoniserade standardernas tillgänglighet, tydlighet och användbarhet, och därigenom förenkla bedömningen av överensstämmelse och minska rättsosäkerheten.

1.3.2 Specifikt/specifika mål

Specifikt mål nr 1

Förbättra det europeiska standardiseringssystemets anpassbarhet: påskynda utarbetandet och tillhandahållandet av harmoniserade standarder och andra standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik genom att göra systemet mer flexibelt, minska förseningarna och se till att standarderna är aktuella, av hög kvalitet och anpassade till den senaste tekniska utvecklingen.

Specifikt mål nr 2

Säkerställa ett ekonomiskt bärkraftigt och inkluderande europeiskt standardiseringssystem: upprätthålla ett välfungerande och inkluderande europeiskt standardiseringssystem genom att öka deltagandet av små och medelstora företag, det civila samhället och sakkunniga inom näringslivet, och samtidigt säkerställa ekonomisk hållbarhet och ge fri tillgång till harmoniserade standarder och andra standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik.

Specifikt mål nr 3

Befästa EU:s inflytande inom internationell standardisering: stärka EU:s roll i det globala standardiseringsarbetet genom att förbättra samordningen mellan EU-aktörerna och öka det strategiska oberoendet inom viktiga sektorer.

1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget förväntas förbättra det europeiska standardiseringssystemets anpassbarhet, hållbarhet och internationella inflytande, och ge positiva effekter för de viktigaste mottagargrupperna, särskilt marknadsaktörer och små och medelstora företag.

EU-företagen skulle gynnas av ett snabbare och mer förutsägbart tillhandahållande av standarder till stöd för unionens lagstiftning och politiska prioriteringar, vilket skulle minska marknadsfragmenteringen och underlätta efterlevnaden. Små och medelstora företag bör särskilt gynnas av en större öppenhet, ett ökat deltagande av berörda parter och bättre tillgång till standardiseringsprocesser, även om deras begränsade kapacitet fortfarande kan försvåra ett ändamålsenligt deltagande utan riktat stöd. Ett mer konsekvent och snabbare standardiseringssystem skulle hjälpa företagen att snabbare släppa ut innovativa produkter och tjänster på den inre marknaden, stärka rättssäkerheten och minska kostnaderna på grund av skiljaktiga nationella strategier.

Konsumenterna förväntas indirekt dra nytta av standarder som bättre återspeglar målen för den offentliga politiken, särskilt när det gäller säkerhet, tillgänglighet, hållbarhet och digitalt förtroende. Detta bör stärka förtroendet för produkter och tjänster som släpps ut på unionsmarknaden och främja ett starkare konsumentskydd.

Vissa anpassningsbehov skulle uppstå för europeiska standardiseringsorganisationer och nationella standardiseringsorgan, bland annat när det gäller styrnings-, planerings- och samarbetsmetoder. Samtidigt skulle de dra nytta av tydligare prioriteringar, ökad samordning och en effektivare ram för att tillhandahålla standarder till stöd för unionens lagstiftning och politiska mål.

På det hela taget förväntas förslaget generera nettovinster för målgrupperna, samtidigt som det kräver begränsade men nödvändiga organisatoriska anpassningar inom det europeiska standardiseringssystemet.

1.3.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Kommissionens förbättrade övervakning av genomförandet av förordningen om standardisering är en viktig aspekt av detta initiativ.

Specifikt mål nr 1

Övervakningen av det europeiska standardiseringssystemets anpassbarhet kommer att ske genom kontroller av den genomsnittliga tidsåtgången för att införa en hänvisning till en harmoniserad standard eller en annan standard till stöd för unionens lagstiftning och politik, från identifieringen av standardiseringsbehovet till hänvisningen i *Europeiska unionens officiella tidning*. Standardiseringsprocessens varaktighet kommer att bedömas i varje steg (antagande av begäran om standardisering, utarbetande av standarden och införande av en hänvisning till standarden). Det nuvarande riktmärket är 6,1 år, och målet är att minska den genomsnittliga tid som krävs för att införa en hänvisning till en standard till i genomsnitt 4,0 år. Anpassbarheten kommer även att övervakas med hänsyn till kvaliteten på de standarder som tillhandahålls till stöd för unionens lagstiftning och politik, mätt i antalet tillhandahållna harmoniserade standarder från europeiska standardiseringsorganisationer eller organisationer för utarbetande av standarder som

avvisas av kommissionen när de har bedömts. Den nuvarande andelen är 32 % i samband med offentliggörandet, och målet skulle vara under 15 %.

Specifikt mål nr 2

Övervakningen av det europeiska standardiseringssystemets hållbarhet kommer att ske genom de europeiska standardiseringsorganisationernas deltagande i tillhandahållandet av standarder till stöd för unionens lagstiftning eller politik, mätt som andelen begäranden om standardisering som avslås av europeiska standardiseringsorganisationer och som andelen förhandssamråd med europeiska standardiseringsorganisationer som leder till att de vägrar att tillgodose begärandena. Detta kommer att kompletteras med en bedömning av graden av deltagande av sakkunniga i standardiseringsprocessen, vilken härleds från det totala antalet sakkunniga som deltar i EU:s standardiseringsverksamhet, inbegripet sakkunniga inom små och medelstora företag, det civila samhället och FoI, enligt det öppenhetsregister som inrättats av europeiska standardiseringsorganisationer.

Specifikt mål nr 3

EU:s inflytande inom internationell standardisering kommer främst att övervakas genom EU:s inflytande i de internationella organisationerna ISO och IEC, mätt i antalet tekniska kommittéer som leds av en EU-företrädare, särskilt tekniska kommittéer som är verksamma inom strategisk teknik.

1.4 Förslaget eller initiativet avser

☑ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd[1]

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Initiativet svarar mot behovet av att åtgärda de strukturella bristerna i det nuvarande europeiska standardiseringssystemet genom att förbättra dess anpassbarhet, säkerställa ett snabbare och mer tillförlitligt tillhandahållande av harmoniserade standarder, öka tillgången och inkluderingen, skydda systemets hållbarhet och stärka unionens inflytande i det internationella standardiseringsarbetet.

Initiativet bör bidra till en mer harmoniserad, effektiv, ändamålsenlig och enhetlig standardiseringsram på hela den inre marknaden till stöd för EU:s konkurrenskraft, tekniska suveränitet, interoperabilitet och rättssäkerhet samt genomförandet av unionens lagstiftning och politik.

Initiativet bör träda i kraft 2028 och skulle kunna kompletteras med riktade ändringar av relevant sektorslagstiftning för att anpassa den till den nya ramen för europeisk standardisering.

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med

[1] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på EU-nivå (ex ante):

Åtgärder på unionsnivå är motiverade, eftersom de problem som tas upp i initiativet är strukturella, gränsöverskridande och förenade med det europeiska standardiseringssystemets och den inre marknadens funktion. Harmoniserade standarder gäller i alla medlemsstater och EES, och minskar hindren på den inre marknaden genom att stödja interoperabiliteten, integreringen av värdekedjor och förtroendet hos konsumenterna. Dessa resultat kan inte uppnås genom isolerade nationella åtgärder. I avsaknad av EU-åtgärder skulle de konstaterade bristerna kvarstå, och medlemsstaterna skulle kunna utveckla olika nationella strategier utanför den gemensamma ramen, vilket skulle öka fragmenteringen, hindren för inträde och ojämlikheterna på den inre marknaden.

Förväntat EU-mervärde (ex post):

Det förväntade EU-mervärdet är ett mer harmoniserat, ändamålsenligt, effektivt och enhetligt resultat på hela den inre marknaden. Det europeiska standardiseringssystemet tillhandahåller mervärde genom ökad handel inom och utanför EU, minskade efterlevnadskostnader, större delaktighet och starkare EU-inflytande i det internationella standardiseringsarbetet jämfört med nationella system. EU-åtgärder förväntas även skapa stordriftsfördelar för företagen och medlemsstaterna och öka rättssäkerheten och effektiviteten genom snabbare tillgång till standarder av högre kvalitet till stöd för unionens lagstiftning och politik.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Erfarenheterna av den nuvarande förordningen visar att den europeiska standardiseringsförordning som antogs 2012 har lett till förbättringar, men att den fortfarande är otillräcklig för att tillgodose de nuvarande behoven. Den riktade översynen av förordning (EU) nr 1025/2012 genom förordning (EU) 2022/2480, för att stärka representationen av EU:s nationella standardiseringsorgan i de europeiska standardiseringsorganisationernas beslutsprocess, har visat att det krävs mer tillsyn över de nationella standardiseringsorganens faktiska deltagande i standardiseringsprocessen till stöd för unionens lagstiftning och politik. Omnibusförslag IV om digitalisering och gemensamma specifikationer har också bekräftat behovet av en övergripande och konsekvent strategi för gemensamma specifikationer som alternativ till harmoniserade standarder om de inte finns tillgängliga i unionslagstiftningen.

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Initiativet kommer att träda i kraft inom ramen för den fleråriga budgetramen 2028–2034. Initiativet är förenligt med unionens budgetplanering för den nuvarande fleråriga budgetramen, och med förbehåll för resultatet av förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram skulle det vara förenligt med den framtida ram som kommissionen föreslår. Finansieringsmöjligheter för att stödja en väl fungerande inre marknad genom standardiseringsprocesser kan finnas tillgängliga inom ramen för nästa fleråriga budgetram 2028–2034, inbegripet det framtida programmet för den

inre marknaden och tullen, Europeiska konkurrenskraftsfonden och Horisont Europas program för perioden 2028–2034.

1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Utan att det påverkar resultatet av förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram är de anslag som planeras från och med 2028 endast vägledande.

När det gäller finansieringsalternativ kan nya potentiella behov, särskilt för att säkerställa fri och obegränsad tillgång till standarder till stöd för unionens lagstiftning och politik och det europeiska standardiseringssystemets ekonomiska hållbarhet, framför allt under omställningsfasen, tillgodoses genom en omfördelning av resurser som används för standardiseringsverksamhet i avvaktan på att de förlängs under nästa fleråriga budgetram.

1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser

☐ **begränsad varaktighet**

– ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☑ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period 2028–2029

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

Förordningen förväntas träda i kraft 2028 och fortsätta att gälla under obegränsad tid, med en översyn när den har tillämpats i fem år för att bedöma förordningens bidrag till dess mål.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)[2]

☑**Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☑via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

– ☑via genomförandeorganen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden

– ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

[2] Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

– ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten

– ☐ organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

Anmärkningar

Den huvudsakliga metoden för budgetgenomförande är direkt förvaltning som sköts av kommissionen. Budget till stöd för genomförandet av denna förordning kan även genomföras genom direkt förvaltning av ett genomförandeorgan.

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Genomförandet av förordningen kommer främst att övervakas genom den resultatram som införs genom förordningen och de nyckelprestationsindikatorer som kommissionen kommer att anta i enlighet med artikel 11.

All information kommer att göras tillgänglig på den plattform för EU-standarder som ska inrättats i enlighet med artikel 7 för att möjliggöra kontinuerlig övervakning av förordningens bidrag till dess mål. Dessutom kommer europeiska standardiseringsorganisationer och intresseorganisationer att årligen rapportera till kommissionen om genomförandet av förordningen.

Denna översikt gäller personalutgifter, it-investeringar och driftskostnader. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

Senast fem år efter att förordningen trätt i kraft kommer kommissionen att bedöma hur denna förordning bidrar till unionens konkurrenskraft, den inre marknadens funktion och förenklingsagendan genom att minska företagens efterlevnadskostnader, inbegripet förordningens bidrag till de särskilda mål som anges i avsnitt 1.3.2.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Initiativets förvaltningsmetod är direkt förvaltning som sköts av kommissionen. Detta är det lämpligaste tillvägagångssättet med tanke på att förordningen medför begränsade utgifter för unionen, främst i form av standardiserade administrativa och övervakningsrelaterade kostnader. Genom att använda etablerade interna förfaranden säkerställs effektiva och ändamålsenliga kontroller, låga felfrekvenser, snabb bearbetning av transaktioner och minimala kontrollkostnader.

Förordningen kan även genomföras genom direkt förvaltning med utnyttjande av potentiella finansieringsmöjligheter inom ramen för nästa fleråriga budgetram 2028–2034, däribland det kommande programmet för den inre marknaden och tullen, utan att föregripa resultatet av förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram. Arbetsuppgifter får genomföras av kommissionen eller av genomförandeorganet enligt överenskommelser om delegering.

Detta tillvägagångssätt bygger på etablerade strukturer och undviker att skapa nya genomförandeorgan eller parallella finansiella förfaranden. Det anses vara det mest kostnadseffektiva alternativet, eftersom det gör det möjligt att koppla finansieringen till unionens politiska prioriteringar, begäranden om standardisering, avtalade produkter och resultatindikatorer.

Betalningarna kommer att följa de villkor som fastställs i relevanta bidragsöverenskommelser och bidragsavtal, inbegripet förfinansiering, mellanliggande betalningar i förekommande fall samt slutbetalning efter kontroll av produkterna och de stödberättigande utgifterna.

Kontrollstrategin kommer att bygga på kommissionens ram för intern kontroll och budgetförordningen. Den kommer att kombinera proportionella operativa och finansiella förhandskontroller, resultatövervakning och riskbaserade

efterhandsrevisioner, i syfte att säkerställa laglighet och korrekthet, punktlig upphandling och betalning samt rimliga kontrollkostnader.

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Initiativet kräver personalutgifter, it-investeringar och underhållsutgifter. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

Den främsta operativa risken är otillräcklig administrativ kapacitet för att genomföra den verksamhet som föreskrivs i förordningen samt risken för förseningar eller uteblivna standarder.

Finansieringen av de europeiska standardiseringsorganisationernas och de europeiska intresseorganisationernas verksamhet kan medföra en risk för att finansieringen koncentreras till ett begränsat antal stödmottagare. Dessa risker kommer att minskas genom tydliga kriterier för stödberättigande och tilldelning, fastställda produkter, delmål och prestationsindikatorer i bidragsavtalen samt regelbunden rapportering från stödmottagarna. Genomförandet kommer att övervakas mot den överenskomna resultatramen, så att förseningar eller undermåliga resultat kan identifieras i ett tidigt skede.

Systemet för intern kontroll kommer att kombinera proportionerliga operativa och finansiella förhandskontroller, löpande övervakning och riskbaserade efterhandsrevisioner. Utbetalningar får hållas inne, minskas eller återkrävas om produkterna inte tillhandahålls eller om utgifterna inte är stödberättigande, i enlighet med budgetförordningen.

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Kostnaderna för kontroller kommer att beräknas separat för kommissionen och genomförandeorganet på grundval av deras interna förvaltnings- och kontrollsystem och erfarenheterna av genomförandet av standardiseringsdelen av programmet för den inre marknaden och tullen. Eftersom förordningen kommer att bygga på befintliga finansieringsmekanismer, förfaranden och stödmottagare förväntas kontrollkostnaderna förbli proportionella i förhållande till de förvaltade medlens värde och riskprofil.

Kontrollernas intensitet kommer att anpassas till typen och värdet av varje transaktion och de risker som identifierats. Kontrollerna kommer att omfatta bidragsberättigande, upphandlingsförfaranden, finansiell rapportering, uppnående av delmål och tillhandahållande av standardiseringens output enligt avtal, kompletterade med riskbaserade revisioner och återkravsförfaranden.

Målet är att hålla risken för fel under 2 % vid betalning och vid avslutande. Eventuella fel som upptäcks efter utbetalningen kommer att korrigeras genom finansiella korrigeringar, återkrav eller minskningar av efterföljande betalningar.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

De befintliga bedrägeriförebyggande åtgärder som är tillämpliga på kommissionen och genomförandeorganet kommer att täcka utgifterna enligt denna förordning. Dessa omfattar kommissionens strategi mot bedrägerier, relevanta strategier för bedrägeribekämpning på tjänstenivå, kontroller av intressekonflikter och uteslutning,

förebyggande av dubbelfinansiering, granskning av affärspartner, riskbaserad övervakning och revision samt återkravsförfaranden. Bidragsavtal och bidragskontrakt kommer att omfatta standardklausulerna om bedrägeribekämpning, revision och åtkomst. Misstänkta bedrägerier eller oriktigheter kommer att rapporteras till Olaf och, i förekommande fall, till Europeiska åklagarmyndigheten. Lämplig vägledning och utbildning om etik och bedrägeribekämpning kommer även att ges till personal som är delaktig i förvaltningen av medlen.

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

- Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.[1]	från Efta-länder[2]	från kandidatländer och potentiella kandidater[3]	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
2	Inre marknaden, genomförandeverktyg, marknadsövervakning och europeisk standardisering	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetposter som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidater	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
//	//	//	//	//	//	//

[1] Differentierade respektive icke-differentierade anslag.
[2] Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
[3] Kandidatländer och, om tillämpligt, potentiella kandidatländer.

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Förslaget beräknas kräva användning av driftsanslag som står i proportion till den nuvarande budgeten för standardiseringsverksamhet inom programmet för den inre marknaden.

Den preliminära uppskattningen, utan att föregripa nästa fleråriga budgetram, är 177,575 miljoner EUR under programperioden 2028–2034 i löpande priser, baserat på driftsanslagen för standardisering inom programmet för den inre marknaden på 23,714 miljoner EUR 2027.

3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	2

GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
Driftsanslag										
Budgetpost Inre marknaden, genomförandeverktyg, marknadsövervakning och europeisk standardisering	Åtaganden	(1a)	23,714	24,188	24,672	25,165	25,669	26,182	26,706	**176,297**
	Betalningar	(2a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[1]										
Administrativt stöd till programmet för den inre marknaden och tullen		(3)	0	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	**1,278**

[1] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag	Åtaganden	=1a+1b +3	**23,714**	**24,401**	**24,885**	**25,378**	**25,882**	**26,395**	**26,919**	**177,575**
för GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Betalningar	=2a+2b +3	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**

			År	År	År	År	År	År	År	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
			2028	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	
TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	23,714	24,188	24,672	25,165	25,669	26,182	26,706	**176,297**
	Betalningar	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	**1,278**
TOTALA anslag för RUBRIK 2 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	**23,714**	**23,927**	**23,927**	**23,927**	**23,927**	**23,927**	**23,927**	**177,575**
	Betalningar	=5+6	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**

			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• TOTALA driftsanslag (alla driftsposter)	Åtaganden	(4)	23,714	24,401	24,885	25,378	25,882	26,395	26,919	**177,575**
	Betalningar	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	0	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	**1,278**

TOTALA anslag för rubrikerna 1–3	Åtaganden	=4+6	**23,714**	**23,927**	**23,927**	**23,927**	**23,927**	**23,927**	**23,927**	**177,575**
i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Betalningar	=5+6	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Administrativa utgifter”[2]

GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• Personalresurser		2,890	3,181	3,181	3,181	3,181	3,181	3,181	**21,973**
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALT GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Anslag	**2,890**	**3,181**	**3,181**	**3,181**	**3,181**	**3,181**	**3,181**	**21,973**

Andra generaldirektorat som genomför begäranden om standardisering		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
• Personalresurser		5,820	6,596	6,596	6,596	6,596	6,596	6,596	**45,396**
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALT, övriga generaldirektorat	Anslag	**5,820**	**6,596**	**6,596**	**6,596**	**6,596**	**6,596**	**6,596**	**45,396**

[2] Nödvändiga anslag bör beräknas med hjälp av årsmedelkostnaderna på tillämplig webbsida i BUDGpedia.

TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	8,710	9,777	9,777	9,777	9,777	9,777	9,777	67,369

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–4	Åtaganden	**32,424**	**34,182**	**34,670**	**35,168**	**35,676**	**36,194**	**36,722**	**245,036**
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**

3.2.2 Beräknad output som finansierats med driftsanslag (ska inte fyllas i för decentraliserade byråer)

Åtagandebemyndiganden i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ⇩			År **2028**		År **2029**		År **2030**		År **2031**		För in så många år som behövs för att redovisa hur länge resursanvändningen påverkas (jfr avsnitt 1.6)						**TOTALT**	
	OUTPUT																	
	Typ[3]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1[4]…																		
- Output																		

[3] Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

[4] Mål som redovisats under avsnitt 1.3.2: ”Specifikt/specifika mål”

- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2…																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALT																		

3.2.3 *Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten

ANTAGNA ANSLAG	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT 2028–2034**
RUBRIK 4								
Personalresurser	8,710	9,777	9,777	9,777	9,777	9,777	9,777	**67,369**
Övriga administrativa utgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma för RUBRIK 4	**8,710**	**9,777**	**9,777**	**9,777**	**9,777**	**9,777**	**9,777**	**67,369**
Utanför RUBRIK 4								
Personalresurser	0	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	**1,278**
Andra utgifter av administrativ natur	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma utanför RUBRIK 4	0	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	**1,278**
TOTALT	**8,710**	**9,990**	**9,990**	**9,990**	**9,990**	**9,990**	**9,990**	**68,647**

3.2.3.2 Totala anslag

TOTALT ANTAGNA ANSLAG + EXTERNA INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT 2028–2034**
RUBRIK 4								
Personalresurser	8,710	9,777	9,777	9,777	9,777	9,777	9,777	**67,369**
Övriga administrativa utgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**

Delsumma för RUBRIK 4	**8,710**	**9,777**	**9,777**	**9,777**	**9,777**	**9,777**	**9,777**	**67,369**
Utanför RUBRIK 4								
Personalresurser	0	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	0,213	**1,278**
Andra utgifter av administrativ natur	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma utanför RUBRIK 4	**0**	**0,213**	**0,213**	**0,213**	**0,213**	**0,213**	**0,213**	**1,278**
TOTALT	**8,710**	**9,990**	**9,990**	**9,990**	**9,990**	**9,990**	**9,990**	**68,647**

Personalbehov och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, samt vid behov kompletterat med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.4 Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter[1]

ANTAGNA ANSLAG	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
(vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	43	48,5	48,5	48,5	48,5	48,5	48,5
(EU-delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
(Indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0

[1] Ange i tabellen nedan hur många heltidsekvivalenter av det angivna antalet som redan är avdelade för förvaltning av åtgärden och/eller kan omfördelas inom ditt GD och vad ditt nettobehov är.

(Direkta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka)		0	0	0	0	0	0	0
• Extern personal (heltidsekvivalenter)								
(kontraktsanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget)		3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
(kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter och unga experter som tjänstgör vid EU:s delegationer)		0	0	0	0	0	0	0
Post för admin. stöd	• vid huvudkontoret	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY]	• vid EU:s delegationer	0	0	0	0	0	0	0
(kontraktsanställda och nationella experter – indirekta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0	0	0
(kontraktsanställda och nationella experter – direkta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – rubrik 4		0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – utanför rubrik 4		0	0	0	0	0	0	0
TOTALT		**46,5**	**54**	**54**	**54**	**54**	**54**	**54**

Den beräknade inverkan på personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och föregriper inte nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet och styrmekanismen. Alla personalanslag från och med 2028 är preliminära.

3.2.4.2 Totalt personalbehov

Personal som behövs för att genomföra förslaget (heltidsekvivalenter):

	Täcks av befintlig personal vid kommissionens avdelningar	**Särskild ytterligare personal**

		Finansieras genom rubrik 4 eller forskning	**Finansieras genom BA-post**	**Finansieras genom avgifter**
Tjänster i tjänsteförteckningen	48,5		Ej tillämpligt	
• Extern personal (kontraktsanställda, nationella experter, vikarier)	3,5		2	

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Uppgift 1: Genomföra den strategiska planeringen och den ökade ansvarsskyldigheten för det europeiska standardiseringssystemet: 0,5 heltidsekvivalenter, med placering i centrumet. Uppgift 2: Stödja genomförandet av flexibiliteten att rikta begäranden till utsedda organisationer för utarbetande av standarder och integreringen av specifikationer från andra organisationer för utarbetande av standarder i standarder och standardiseringsprodukter som utarbetats av europeiska standardiseringsorganisationer: 3 heltidsekvivalenter med placering i sektorstjänster som ansvarar för att genomföra standardiseringsbegärandena. Uppgift 3: Förbättra den internationella samordningen mellan EU:s standardiseringsaktörer: 1 heltidsekvivalent med placering i sektorstjänster som ansvarar för att genomföra standardiseringsbegärandena. Uppgift 4: Leda centrumets verksamhet: 1 heltidsekvivalent, med placering i centrumet.
Extern personal	Inrättandet av kompetenscentrumet för europeisk standardisering kommer att förbättra samordningen och tillsynen av genomförandet av standardiseringsförordningen och underlätta genomförandet av de nya uppgifter som tilldelats kommissionen. Merparten av de ytterligare resurser som krävs för att genomföra den nya

	standardiseringsförordningen skulle tillgodoses genom interna omfördelningar inom det ansvariga generaldirektoratet, GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, och inom de avdelningar som använder standardiseringsförordningen som underlag för sin lagstiftning och politik. Trots de stora ansträngningar som kommissionen har gjort för att omfördela sina resurser under det senaste året kan emellertid vissa av de nya uppgifterna behöva täckas genom en ytterligare utökning av kommissionens externa personal med 2 heltidsekvivalenter för att öka kommissionens sakkunskap och säkerställa att ytterligare omfördelning av befintliga personalresurser inte skulle äventyra genomförandet av befintliga uppgifter. Uppgift 2: Stödja genomförandet av flexibiliteten att lämna begäranden till utsedda organisationer för utarbetande av standarder och integreringen av specifikationer från andra organisationer för utarbetande av standarder i standarder och standardiseringsprodukter som tagits fram av europeiska standardiseringsorganisationer: 1 heltidsekvivalent, med placering i centrumet. Uppgift 3: Förbättra den internationella samordningen mellan EU:s standardiseringsaktörer: 1 heltidsekvivalent, med placering i centrumet.

3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar

Obligatoriskt: den bästa skattningen av de it-relaterade investeringar som förslaget/initiativet innehåller ska införas i tabellen nedan.

När så krävs för genomförandet av förslaget/initiativet ska i undantagsfall anslag under rubrik 4 anges på därför avsedd rad.

Anslagen under rubrikerna 1–3 ska redovisas som ”It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter”. Dessa utgifter avser den driftsbudget som ska användas för att återutnyttja/köpa/utveckla it-plattformar/it-verktyg med direkt samband till genomförandet av initiativet, och därtill hörande investeringar (t. ex. licenser, studier, datalagring). Uppgifterna i den här tabellen bör vara förenliga med uppgifterna i avsnitt 4 ”Digitala inslag”.

TOTALT Anslag för digital teknik och it	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	**TOTALT Budgetram 2028–2034**
RUBRIK 4								
It-utgifter (centralt)	0	0	0	0	0	0	0	**0**

Delsumma för RUBRIK 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Utanför RUBRIK 4								
It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Delsumma utanför RUBRIK 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
TOTALT	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

– ☑ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Det aktuella initiativet är helt förenligt med den nuvarande fleråriga budgetramen och är även förenligt med den föreslagna fleråriga budgetramen 2028–2034, med förbehåll för resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034.

– ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen

– ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen

3.2.7 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

– ☑ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☑ Förslaget/initiativet påverkar inte inkomsterna.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på andra inkomster

  – ☐ Ange om inkomsterna är avsatta för särskilda utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Inkomstposter i den årliga budgeten:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[2]						
		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**
Artikel …….								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka utgiftsposter i budgeten som berörs.

[2] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

4. DIGITALA INSLAG

4.1 Krav med digital relevans

Beskriv på ett övergripande sätt kraven med digital relevans och relevanta kategorier (data, processdigitalisering och processautomatisering, digitala lösningar och/eller digitala offentliga tjänster)

Hänvisning till kravet	**Beskrivning av kravet**	**Aktörer som påverkas eller berörs av kravet**	**Övergripande processer**	**Kategorier**
Krav 1	Artikel 7: Kommissionen kommer att inrätta, förvalta och underhålla en digital plattform (”EU-plattformen för standarder”) för att främja öppenhet och ansvarsskyldighet i det europeiska standardiseringssystemet.	Europeiska kommissionen, europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder.	Plattformen kommer att erbjuda en förteckning över de standarder och standardiseringsprodukter som utarbetats till stöd för unionens lagstiftning och politik, anvisningar för tillgång till harmoniserade standarder, harmoniserade standardiseringsprodukter och standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionslagstiftningen, information om begäranden om standardisering och	Uppgifter, processdigitalisering och automatisering, digital lösning, digital offentlig tjänst.

			deras genomförande samt information om det europeiska standardiseringssystemets resultat. Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska göra relevant information om sin standardiseringsverksamhet avseende begärda standarder och standardiseringsprodukter tillgänglig för kommissionen genom ett driftskompatibelt it-system för att säkerställa att den information som tillhandahålls på EU-plattformen för standarder är korrekt. Informationen ska lämnas i en giltig, strukturerad och maskinläsbar form med hjälp av gemensamma identifierare, metadata, modeller och	

			ordförteckningar vars status har kontrollerats för att säkerställa dess spårbarhet och koppling till relevant unionslagstiftning.	
Krav 2	Artikel 6.1: Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska sträva efter att utveckla begärda standarder och standardiseringsprodukter med hjälp av digitala verktyg för utarbetande och göra dem tillgängliga i elektronisk form och i maskinläsbart format.	Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder.	Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder bör säkerställa att begärda standarder och standardiseringsprodukter finns tillgängliga i elektronisk och, i förekommande fall, strukturerad maskinläsbar form, med metadata till stöd för deras identifiering, versionshantering, spårbarhet och återanvändning.	Uppgifter, processdigitalisering och automatisering, digital lösning.
Krav 3	Artikel 6.2: Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av	Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av	Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av	Uppgifter, processdigitalisering och automatisering, digital lösning

	standarder ska säkerställa att de begärda standardernas och standardiseringsprodukternas maskinläsbara format är driftskompatibelt.	standarder.	standarder ska säkerställa att maskinläsbara återgivningar och tillhörande metadata stöder semantisk och teknisk interoperabilitet, digitalt utbyte och automatiserad behandling.	
Krav 4	Artikel 5: Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska tillhandahålla obegränsad fri onlineåtkomst till standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till inom unionen och säkerställa att standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till finns tillgängliga i ett läsbart, sökbart, tryckbart och elektroniskt tillgängligt	Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder.	Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder ska upprätta databaser över de standarder och standardiseringsprodukter som det hänvisas till för att ge alla användare möjlighet att läsa och skriva ut dokument och för att säkerställa överensstämmelse med direktivet om webbtillgänglighet.	Uppgifter, processdigitalisering och automatisering, digital lösning

	format.			

4.2 Data

Övergripande beskrivning av data som omfattas

Typ av data	**Hänvisning till kravet/kraven**	**Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)**
Uppgifterna på EU-plattformen för standarder omfattar identifieringsuppgifter och metadata för begärda standarder och standardiseringsprodukter: titel, referensnummer, version, status, datum för antagande/offentliggörande/återkallande, ansvariga organisationer, länkar till relevanta unionsakter eller politikområden, villkor/format för åtkomst, uppgifter om livscykeln för begäranden om standarder eller standardiseringsprodukter samt prestationsindikatorer (t.ex. aktualitet, anpassbarhet, användning).	Krav 1	Tekniska specifikationer för en modell med öppna, dokumenterade och återanvändbara metadata (gemensamma identifierare och kontrollerade ordförteckningar, XML/, JSON) eller andra lämpliga serialiseringar, tillsammans med dokumenterade gränssnitt maskin-till-maskin, kommer att stödja automatiskt utbyte. Relevant europeisk interoperabilitetsram och lösningar för ett interoperabelt Europa kommer att bedömas och återanvändas där så är lämpligt.
Strukturerat innehåll i begärda standarder och standardiseringsprodukter, inklusive normativa bestämmelser, definitioner, tabeller, referenser och tillhörande metadata, i format som lämpar sig för digital behandling, utbyte och återanvändning.	Krav 2 och 3	Kravet främjar utbytet av data mellan deltagarna i standardiseringsprocessen, som förvaltas av europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder, t.ex. utkast till texter, strukturerade innehållskomponenter, strukturerade dokumentscheman och

		metadata i format som möjliggör digital behandling, sökning och automatisk återanvändning (t.ex. XML).

Överensstämmelse med EU:s datastrategi

Förklara hur kravet/kraven överensstämmer med EU:s datastrategi

Krav 1 stämmer överens med EU:s datastrategi genom att öka tillgängligheten, synligheten och den gränsöverskridande återanvändningen av standarddata för att ersätta fragmenterade kanaler med en tillförlitlig, driftskompatibel digital plattform som stöder öppenhet, ansvarsskyldighet och evidensbaserat beslutsfattande.

Krav 2 och 3 stämmer överens med EU:s datastrategi genom att främja strukturerade data i digitaloriginal framför ostrukturerade dokument, vilket gör det lättare att upptäcka data så att de kan behandlas och integreras med efterlevnadssystem, databaser och offentliga tjänster.

Överensstämmelse med engångsprincipen

Förklara hur engångsprincipen har beaktats och hur möjligheten att återanvända befintliga data har utforskats

Engångsprincipen tillämpas på krav 1 genom återanvändningen av befintliga data från kommissionens avdelningar, europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder för att undvika dubbla begäranden om metadata som redan finns i källsystem (t.ex. begäranden om standardisering, antagningsregister eller prestationsrapporter).

Förklara hur nyskapade data är sökbara, tillgängliga, kompatibla och återanvändbara samt uppfyller standarder för hög kvalitet

Engångsprincipen tillämpas på kraven 2 och 3 genom digital redigering med en enda källa, där innehåll skapas en gång i strukturerad form och återanvänds under granskning, antagande, offentliggörande och integrering i plattformen för att undvika manuell omformatering eller dubbel kodning.

Dataflöden

Övergripande beskrivning av dataflöden

Typ av data	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Aktör som tillhandahåller data**	**Aktör som tar emot data**	**Utlösande faktor för datautbyte**	**Frekvens (i tillämpliga fall)**

Uppgifterna på EU:s plattform för standarder omfattar identifieringsuppgifter och metadata för begärda standarder och standardiseringsprodukter: titel, referensnummer, version, status, datum för antagande/offentliggörande/återkallande, ansvariga organisationer, länkar till relevanta unionsakter eller politikområden, villkor/format för åtkomst, uppgifter om livscykeln för begäranden om standarder eller standardiseringsprodukter samt prestationsindikatorer (t.ex. aktualitet, anpassningsbarhet, användning).	Krav 1	Europeiska kommissionen, europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder	Europeiska kommissionen	Antagande, ändring, återkallande av begäran om standardisering; utarbetande, antagande, översyn av standarder och periodisk prestationsrapportering	Händelsestyrd för förändringar (nära realtid) och resultatuppgifter, med periodisk konsolidering av resultatuppgifter (kvartalsvis/årsvis)

Maskinläsbara standarder och standardiseringsprodukter, med tillhörande metadata	Krav 2 och 3	Europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder	Europeiska kommissionen och, med förbehåll för tillämpliga åtkomstvillkor, användare av EU-plattformen för standarder	Tillhandahållande, hänvisning, revidering eller återkallande av en standard eller standardiseringsprodukt	Händelsestyrt

4.3 Digitala lösningar

Övergripande beskrivning av digitala lösningar

Digital lösning	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Huvudsakliga föreskrivna funktioner**	**Ansvarigt organ**	**Hur tillgodoses tillgängligheten?**	**Hur övervägs möjligheten till återanvändning?**	**Användning av AI-teknik (i tillämpliga fall)**
EU-plattformen för standarder	Krav 1	Plattformen kommer att sammanföra all information som är relevant för utarbetandet av begärda standarder och standardiserings produkter, inbegripet deras status (begärd, tillhandahållen,	Europeiska kommissionen	Plattformen ska uppfylla tillämpliga tillgänglighetskrav inom unionen. Åtkomst maskin-till-maskin ska komplettera och inte ersätta tillgänglighetsanpassade	Plattformen bygger på det nuvarande eNorm-projektet med återanvändning av kommissionens gemensamma byggstenar, dokumenterade programmerings gränssnitt och	

		utvärderad eller avvisad), kopplingar till relevant lagstiftning och väsentliga krav samt relevant kontextuell information. Dessutom kommer EU-plattformen för standarder att fungera som ett verktyg för resultatövervakning och visa viktiga resultatindikatorer för det europeiska standardiseringssystemet, baserat på uppgifter som samlats in av kommissionen, europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande		gränssnitt som kan läsas av människor.	relevanta lösningar för ett interoperabelt Europa. Dess metadatamodeller och gränssnitt bör dokumenteras och kunna återanvändas.	

		av standarder.				

Förklara, för varje digital lösning, hur den digitala lösningen uppfyller tillämplig digital politik och lagstiftning.

Digital lösning #1

Digital och/eller sektoriell politik (i tillämpliga fall)	**Beskrivning av överensstämmelse**
Förordningen om artificiell intelligens	Ej tillämpligt
EU:s cybersäkerhetsram	Ej tillämpligt
eIDA	Ej tillämpligt
Den gemensamma digitala ingången och IMI	Ej tillämpligt
Övriga	

4.4 Interoperabilitetsbedömning

Övergripande beskrivning av den digitala offentliga tjänst/de digitala offentliga tjänster som påverkas av kravet

Digital offentlig tjänst eller kategori av digitala offentliga tjänster	**Beskrivning**	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Lösning/lösningar för ett interoperabelt Europa**	**Andra interoperabilitetslösningar**
Åtkomst till offentlig information om	Tillhandahålla aktuell och öppen information	Krav 1	DCAT-AP	EU-plattformen för standarder kommer att

europeisk standardisering	om standarder och standardiseringsprodukter till stöd för unionens lagstiftning och politik och om det europeiska standardiseringssystemets resultat			kräva samverkan mellan kommissionen, europeiska standardiseringsorganisationer och utsedda organisationer för utarbetande av standarder. Den bör bygga på eNorm och använda gemensamma identifierare (gemensam metadatamodell, kontrollerade ordförteckningar, dokumenterade gränssnitt maskin-till-maskin) och relevanta lösningar för portalen för ett interoperabelt Europa. Hänvisningar till European Legislation Identifier bör i förekommande fall användas för att koppla standardinformation till unionslagstiftningen. Den kommer sannolikt att ha en direkt och positiv effekt på den gränsöverskridande interoperabiliteten,

				eftersom den kommer att fungera som en gemensam digital referenspunkt för information om standarder. I praktiken skulle plattformen kunna minska fragmenteringen genom att fungera som en gemensam tillförlitlig källa – i stället för eller som komplement till de enskilda nationella standardiseringsorganen s onlineportaler.

Kravets/kravens inverkan på gränsöverskridande interoperabilitet vad gäller digitala offentliga tjänster

Digital offentlig tjänst #1

Bedömning	**Åtgärd/åtgärder**	**Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)**
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik. Ange tillämplig digital och sektoriell politik som identifierats	Förlängning av det nuvarande eNorm-projektet.	//
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster. Ange planerade	Förlängning av det nuvarande eNorm-projektet.	//

förvaltningsåtgärder		
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data. Ange dessa åtgärder	Användning av ramen för interoperabelt Europa.	//
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer och standarder. Ange dessa åtgärder	Användning av ramen för interoperabelt Europa.	//

4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Övergripande beskrivning av åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Beskrivning av åtgärden	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven med digital relevans som det stöder**	**Kommissionens roll** (i tillämpliga fall)	**Aktörer som ska involveras** (i tillämpliga fall)	**Förväntad tidsplan** (i tillämpliga fall)
Skapa en EU-plattform för standarder inom det aktuella eNorm-projektet	Krav 1	Kommissionen ska genomföra denna åtgärd.	Europeiska standardiseringsorganisationer, utsedda organisationer för utarbetande av standarder.	EU-plattformen för standarder bör vara i drift senast den dag då förordningen träder i kraft, vilket planeras till 2028 eller 2029.